Proletari din toate țările, uniți-vă!

VEAC NOU

Organ al Consiliului General A.R.L.U.S.

ANUL X Nr. 48 | VINERI 15 OCTOMBRIE 1954 | 6 PAGINI, 25 BANI

A. R. L. U. S.-ul a fost decorat cu „Steaua Republicii Populare Romîne" cl. I-a

Printr-un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, s-a conferit Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa I-a Asociației Romîne pentru Legăturile de Prietenie cu Uniunea Sovietică, cu prilejul împlinirii a 10 ani de existență, pentru activitate rodnică desfășurată pe tărîmul popularizării măreților realizări ale Uniunii Sovietice în domeniul economiei, științei și culturii și al construcției de stat sovietice, pentru contribuția adusă la întărirea relațiilor de prietenie și colaborare frățească dintre popoarele sovietice și poporul romîn.

Inalta prețuire – puternic imbold în muncă

În aceste zile, pe întreg cuprinsul țării, se desfășoară numeroasele și variatele manifestări ale Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice. Întreaga țară a căpătat un aspect sărbătoresc. Sute și mii de oameni participă la fiecare din manifestările din cadrul Lunii; ele se transformă în însuflețite demonstrații de dragoste și recunoștință pentru marea Țară a Socialismului, eliberatoarea și sprijinitoarea noastră.

Scumpii oaspeți sovietici care ne vizitează țara — delegația de oameni de știință, cultură și artă, fruntași din industrie și agricultură din U.R.S.S., precum și Capela emerită de stat de bandurişti din R. S. S. Ucraineană — sînt întîmpinați de oamenii muncii cu multă dragoste.

O puternică manifestare a prieteniei romîno-sovietice a constituit-o adunarea festivă de deschidere a Lunii Prieteniei și de sărbătorire a 10 ani de activitate a A.R.L.U.S.-ului, care s-a ținut la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. din Capitală. La această măreață manifestare au participat conducători ai partidului și guvernului, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, membrii delegației sovietice, în frunte cu Pavel Alexandrovici Baranov, conducătorul delegației, precum și numeroși reprezentanți de frunte ai vieții noastre economice, științifice și culturale, activiști de partid, fruntași ai organizațiilor de masă, ofițeri ai Forțelor Armate, oameni ai muncii, fruntași în întrecerea socialistă.

Prietenia dintre poporul romîn și popoarele de pe întinsul Uniunii Sovietice are adînci și trainice tradiții istorice.

În anii regimului democrat-popular, prietenia poporului nostru pentru U.R.S.S. s-a ridicat pe o treaptă nouă, superioară, țara noastră păşind alături de Uniunea Sovietică și de celelalte țări de democrație populară în marele lagăr al democrației, socialismului și păcii.

Poporul nostru este adînc recunoscător Uniunii Sovietice pentru marele ajutor internaționalist pe care ni-l acordă. Principiile de egalitate între ambele părți, concepțiile comune despre lume, lupta comună pentru atingerea celor mai înalte idealuri ale umanității, dau acestor relații trăinicie și putere care nu pot fi biruite.

Mîndru că face parte din lagărul păcii și socialismului, poporul romîn este ferm hotărît să păşească înainte spre făurirea unui viitor luminos, întărind necontenit relațiile cu Uniunea Sovietică.

„Marea prietenie" — cum a numit poporul nostru prietenia romîno-sovietică — este pentru noi o cauză de însemnătate vitală. Acestei nobile cauze, i-a dedicat A.R.L.U.S.-ul activitatea sa încă de la înființare, acum zece ani. Pe linia străvechii și puternicei tradiții de prietenie cu poporele de la Răsărit, și ca o expresie a dragostei poporului muncitor din patria noastră față de Uniunea Sovietică, A.R.L.U.S.-ul a desfășurat încă de la înființarea sa o largă activitate. Asociația noastră a cuprins cercuri din ce în ce mai largi de oameni ai muncii, a pătruns pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale țării, devenind o puternică organizație de masă cu peste 6 milioane de membri.

A.R.L.U.S.-ul și-a luat sarcina de cinste de a populariza în rîndurile poporului nostru mărețele realizări ale Uniunii Sovietice, experiența istorică a construirii socialismului în U.R.S.S., metodele înaintate de lucru ale constructorilor comunismului în toate domeniile de activitate, de a arăta maselor largi roadele binefăcătoare ale prieteniei și ajutorului pe care țara noastră îl primește zi de zi din partea Uniunii Sovietice.

Un loc de frunte în întreaga activitate a A.R.L.U.S.-ului l-a constituit și îl constituie popularizarea politicii consecvente de pace a Uniunii Sovietice, a inițiativelor guvernului sovietic îndreptate spre destinderea încordării internaționale și a reglementării pe cale pașnică a problemelor litigioase.

Poporul nostru, care vede în alianța și prietenia cu Uniunea Sovietică unul din bunurile sale cele mai scumpe, prețuiește activitatea desfășurată de A.R.L.U.S.

Cu prilejul împlinirii a 10 ani de activitate, C.C. al P.M.R. a adresat A.R.L.U.S.-ului un salut, iar Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a decorat A.R.L.U.S.-ul cu Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa I-a. Salutul partidului și distincția acordată unuia de emoție și de bucurie inimile milioanelor de membri ai Asociației noastre și pe toți oamenii muncii, care văd în aceste acte o înaltă apreciere și recunoaștere a muncii A.R.L.U.S.-ului pentru cauza sfîntă a întăririi continue a prieteniei romîno-sovietice.

Mulțumind C.C. al P.M.R. și Prezidiului Marii Adunări Naționale, tov. acad. C. I. Parhon, președintele A.R.L.U.S.-ului, a arătat că: „Încrederea pe care ne-a acordat-o partidul de-a lungul celor 10 ani, prețuirea pe care ne-o arată astăzi, ne dau noi forțe în munca noastră de continuă întărire a prieteniei de nezdruncinat între poporul romîn și popoarele marii Uniuni Sovietice".

Sărbătorind cei 10 ani de activitate, Asociația noastră, răspunzînd dorinței vii a poporului romîn de a cunoaște marile realizări ale poporului sovietic în opera de construire a comunismului, va continua cu și mai multă hotărîre activitatea sa în slujba prieteniei romîno-sovietice. În salutul primit din partea C.C. al P.M.R., Asociația noastră vede un luminos îndreptar pentru activitatea ce o va desfășura de azi înainte. „A.R.L.U.S. — se spune în acest salut — trebuie să popularizeze și să răspîndească și mai mult experiența sovietică în diferite domenii ale industriei și tehnicii, în domeniul dezvoltării multilaterale a agriculturii, în făurirea bunei stări a celor ce muncesc, să contribuie și mai mult la cunoașterea științei, literaturii, artei sovietice în patria noastră, să popularizeze larg politica externă a Uniunii Sovietice, politică consecventă de apărare a păcii și libertății popoarelor, de zădărnicire a planurilor războinice ale cercurilor agresive imperialiste".

Partidul indică de asemenea calea pe care, urmînd-o, Asociația noastră va reuși să realizeze aceste mari sarcini: „Cea de a zecea aniversare a sa trebuie să constituie pentru A.R.L.U.S., un prilej de a-și îmbunătăți activitatea, sprijinindu-se pe un larg activ de fruntași ai producției industriale și agricole și de oameni de cultură, pentru a contribui într-o măsură tot mai mare la întărirea continuă a prieteniei veșnice cu marea noastră prietenă și eliberatoare — Uniunea Sovietică — bastionul de neînvins al păcii, democrației și socialismului".

A fi la înălțimea încrederii pe care ne-o acordă partidul, guvernul și întregul nostru popor muncitor, a împlini cu succes sarcinile de cinste ce revin A.R.L.U.S.-ului, este dorința fierbinte a fiecărui membru al Asociației noastre.

În cinstea Congresului al II-lea al P.M.R. și a celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, să folosim amplele și nenumăratele manifestări din Luna Prieteniei pentru a trece neîntîrziat la realizarea sarcinilor trasate A.R.L.U.S.-ului de scumpul nostru partid.

Popularizînd înaintata experiență sovietică, să contribuim la lărgirea întrecerii socialiste care se desfășoară în țara noastră pentru îndeplinirea și depășirea planului de stat la toți indicii. Organizațiile și activiștii noștri să-și îndrepte atenția spre popularizarea la locurile de muncă corespunzătoare a experienței bogate a lucrătorilor sovietici din domeniul industriei producătoare de bunuri de larg consum, al comerțului socialist, al ocrotirii sănătății, al culturii, științei și artei. Deosebită grijă trebuie să se acorde popularizării învățămintelor științei agrotehnice și agrobiologice sovietice, ca și a experienței înaintate a oamenilor agriculturii sovietice în obținerea de recolte bogate și a unei productivități superioare, a creșterii vitelor. În acest fel, Asociația noastră va putea da un prețios ajutor oamenilor muncii în lupta lor pentru transpunerea în practică a prevederilor din Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al partidului pentru dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, în vederea ridicării nivelului de trai al poporului nostru.

Să contribuim ca prețioasele învățăminte și sfaturi pe care ni le împărtășesc membrii delegației de oameni de știință, cultură și artă, fruntași din industrie și agricultură din U.R.S.S. să fie studiate și aplicate fără întîrziere de cît mai mulți oameni ai muncii.

Prin întreaga noastră activitate, să ne arătăm demni de încrederea și înalta prețuire pe care partidul, guvernul și întregul popor muncitor au acordat-o Asociației noastre!

Să îmbunătățim continuu activitatea A.R.L.U.S.-ului, pentru a contribui tot mai mult la întărirea prieteniei veșnice cu marea noastră prietenă și eliberatoare, Uniunea Sovietică, bastionul de neînvins al păcii, democrației și socialismului!

Către academicianul CONSTANTIN PARHON
Președintele Consiliului General A. R. L. U. S.

Cu ocazia celei de a 10-a aniversări a Asociației Romîne pentru Legăturile de Prietenie cu U.R.S.S., conducerea V.O.K.S.-ului vă trimite Dvs. și prin Dvs. tuturor prietenilor Uniunii Sovietice din Romînia un salut fierbinte.

Activitatea multilaterală și rodnică a A.R.L.U.S.-ului, închinată întăririi prieteniei și dezvoltării colaborării culturale între popoarele sovietic și romîn, a dat rezultate excelente și a căpătat o înaltă prețuire din partea popoarelor noastre.

Conducerea V.O.K.S. vă dorește Dvs. personal, activiștilor A.R.L.U.S. și Consiliului General, succese noi în întărirea prieteniei frățești dintre popoarele noastre, pe drumul construirii socialismului în Republica Populară Romînă.

Să trăiască și să se întărească prietenia frățească și de nezdruncinat dintre popoarele sovietic și romîn!

Conducerea V.O.K.S.
IAKOVLEV

Adunarea festivă de deschidere a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice și de sărbătorire a 10 ani de activitate a A. R. L. U. S.-ului

Prezidiul adunării festive de deschidere a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice și de sărbătorire a 10 ani de activitate a A.R.L.U.S.-ului

Salutul C. C. al P. M. R. adresat Asociației Romîne pentru Legăturile de Prietenie cu Uniunea Sovietică-A. R. L. U. S.

Comitetul Central al P.M.R. trimite un călduros salut Asociației Romîne pentru Legăturile de Prietenie cu Uniunea Sovietică — A.R.L.U.S., cu prilejul împlinirii a 10 ani de activitate.

În acești 10 ani, sub conducerea și îndrumarea Partidului Muncitoresc Romîn, A.R.L.U.S., care numără peste 6 milioane de membri la orașe și sate, a desfășurat o rodnică activitate de popularizare a măreților realizări ale Uniunii Sovietice în domeniul economiei, științei și culturii și al construcției de stat sovietice, contribuind într-o măsură însemnată la întărirea continuă a relațiilor de prietenie și colaborare frățească între țara noastră și marea Uniune Sovietică eliberatoare.

Poporul romîn vede în prietenia de nezdruncinat cu marea Uniune Sovietică chezășia succesului în lupta pentru victoria socialismului, chezășia independenței și libertății patriei noastre. Ajutorul frățesc pe care-l acordă poporului nostru marele popor sovietic, experiența istorică a construirii socialismului în Uniunea Sovietică constituie un bun de neprețuit pentru oamenii muncii din patria noastră.

Răspunzînd dorinței vii a poporului romîn de a cunoaște marile realizări ale poporului sovietic în opera de construire a comunismului, A.R.L.U.S. trebuie să popularizeze și să răspîndească și mai mult experiența sovietică în diferite domenii ale industriei și tehnicii, în domeniul dezvoltării multilaterale a agriculturii, în făurirea bunei stări a celor ce muncesc, să contribuie și mai mult la cunoașterea științei, literaturii, artei sovietice în patria noastră, să popularizeze larg politica externă a Uniunii Sovietice, politică consecventă de apărare a păcii și libertății popoarelor, de zădărnicire a planurilor războinice ale cercurilor agresive imperialiste.

Cea de a 10-a aniversare a sa trebuie să constituie pentru A.R.L.U.S. un prilej de a-și îmbunătăți activitatea, sprijinindu-se pe un larg activ de fruntași ai producției industriale și agricole și de oameni de cultură, pentru a contribui într-o măsură tot mai mare la întărirea continuă a prieteniei veșnice cu marea noastră prietenă și eliberatoare — Uniunea Sovietică — bastionul de neînvins al păcii, democrației și socialismului.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

Festivitatea de la Teatrul de Operă și Balet

Marți seara, la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., a avut loc adunarea festivă de deschidere a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice și de sărbătorire a 10 ani de activitate a A.R.L.U.S.-ului.

În aplauzele entuziaste ale asistenței, pe scena împodobită festiv au luat loc la masa prezidiului tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, acad. prof. dr. C. I. Parhon, P. A. Baranov, conducătorul delegației sovietice, I. Chișinevschi, L. G. Melnikov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, Miron Constantinescu, R. M. Glier, membru al delegației sovietice, D. Coliu, M. A. Kveselava, membru al delegației sovietice, acad. M. Sadoveanu, S. F. Bondarciuk, membru al delegației sovietice, I. Fazekaș, M. Z. Iancluk, membră a delegației sovietice, Constanța Crăciun, generalul L. Sălăjan, F. L. Kovaliov, membru al delegației sovietice, Gh. Hossu, K. M. Loșcionova, membră a delegației sovietice, acad. I. Murgulescu, N. K. Serbinovici, membru al delegației sovietice, Stelian Moraru, R. S. Emțova, membră a delegației sovietice. A. Bunaciu, E. N. Tihonov, reprezentantul permanent al VOKS-ului în R.P.R., Lucia Sturdza Bulandra, artistă a poporului, Cornel Fulger, prim secretar al C.C. al U.T.M., Mihai Beniuc, secretar al Uniunii Scriitorilor, acad. Șt. Vencov, prim secretar al Academiei R.P.R., generalul locotenent I. Tutoveanu, George Georgescu, artist al poporului, acad. I. S. Gheorghiu, pictorul Ștefan Szöny, artist emerit, Ștefan M. Lungu, Erou al Muncii Socialiste.

La adunarea festivă au participat membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, reprezentanți de frunte ai vieții noastre economice, științifice și culturale, activiști de partid, fruntași ai organizațiilor de masă, ofițeri ai Forțelor Armate, oameni ai muncii fruntași în producție.

A participat de asemenea, M. B. Mitin, membru al Academiei de Științe a U.R.S.S.

S-au intonat Imnurile de Stat ale R.P.R. și U.R.S.S.

Adunarea festivă a fost deschisă de acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele de onoare al Academiei R.P.R., președintele A.R.L.U.S., care a rostit un cuvînt introductiv.

Sărbătorim astăzi deschiderea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice și împlinirea a 10 ani de existență a Asociației Romîne pentru Legăturile de Prietenie cu U.R.S.S. — a spus vorbitorul. Cu acest prilej, milioanele de oameni ai muncii care își datoresc eliberarea lor Uniunii Sovietice, își manifestă fierbinte și entuziast întreaga lor dragoste și recunoștință față de marea noastră eliberatoare. Azi nu există om al muncii în țara noastră care să nu-și dea seama că datorită ajutorului sovietic, oamenii muncii din țara noastră, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, își pot făuri o viață nouă, fericită și un viitor luminos.

Salutăm călduros delegația sovietică și o rugăm în numele întregului popor romîn să transmită poporului sovietic, recunoștința noastră, asigurîndu-l că vom lupta necontenit pentru a întări marea prietenie dintre popoarele noastre.

Acad. prof. dr. C. I. Parhon a dat apoi cuvîntul tov. Gh. Hossu, ministrul Construcțiilor, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S. care a vorbit despre „10 ani de activitate a A.R.L.U.S.-ului". *(Cuvîntarea în pagina 4-a).*

A luat apoi cuvîntul P. A. Baranov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., directorul Institutului de Botanică al Academiei de Științe a U.R.S.S., conducătorul delegației sovietice. *(Cuvîntarea în pagina 4-a).*

Cuvîntarea conducătorului delegației sovietice a fost salutată cu vii aplauze și ovații de către întreaga asistență.

Cu mare bucurie a fost întîmpinat salutul adresat de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Asociației Romîne pentru Legăturile de Prietenie cu U.R.S.S., cu prilejul aniversării, salut citit de tov. Constanța Crăciun, ministrul Culturii. Participanții la adunare și-au manifestat cu însuflețire atașamentul neclintit și dragostea față de Partidul Muncitoresc Romîn, conducătorul luptei poporului nostru pentru socialism, organizatorul și făuritorul tuturor succeselor noastre.

Tov. A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., a dat citire Decretului Prezidiului Marii Adunări Naționale prin care se conferă Asociației Romîne pentru Legăturile de Prietenie cu U.R.S.S., cu prilejul împlinirii a 10 ani de activitate, Ordinul Steaua Republicii Populare Romîne clasa I-a.

Luînd cuvîntul acad. prof. dr. C. I. Parhon a spus: În numele milioanelor de membri ai A.R.L.U.S.-ului, mulțumim cu adîncă emoție Comitetului Central al P.M.R. pentru Mesajul adresat A.R.L.U.S.-ului la împlinirea celui de al 10-lea an al activității sale. Mulțumim de asemenea Prezidiului Marii Adunări Naționale pentru înalta distincție acordată, recunoașterea muncii noastre de pînă acum și un îndemn puternic la luptă pentru noi victorii.

Adunarea a adoptat apoi prin vii aplauze textul telegramei citită de acad. I. Murgulescu, ministrul Învățămîntului, adresată Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Guvernului U.R.S.S.

Acad. St. Vencov a dat citire unei telegrame adresată de Adunare, Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Guvernului R.P.R. Adunarea a adoptat telegrama prin vii aplauze.

Adunarea festivă a luat sfîrșit într-o atmosferă însuflețită, participanții manifestînd îndelung dragostea și recunoștința profundă a întregului nostru popor față de marea Uniune Sovietică, prietena de nădejde a poporului nostru și a tuturor popoarelor lumii, bastionul de neclintit al păcii și socialismului.

La programul artistic cu care s-a încheiat adunarea festivă și-a dat concursul Capela emerită de stat de bandurişti din R.S.S. Ucraineană.

Conducător artistic și dirijor principal al Capelei este Alexandr Minkovski, maestru emerit al artei din R.S.S. Ucraineană, decorat cu Ordinul Lenin. Cîntecele interpretate de banduriștii ucraineni, creații dintre cele mai bune ale artei populare ucrainene și ruse, ca și cîntecele romînești, interpretate cu multă autenticitate, au fost îndelung aplaudate.

La programul artistic și-au mai dat concursul: Arta Florescu, artistă emerită a R.P.R., solistă a Teatrului de Operă și Balet, soliștii Teatrului de stat de operetă Puica Alexandrescu și Ion Dacian, artist emerit al R.P.R., precum și Ansamblurile de cîntece și dansuri ale Ministerului Forțelor Armate și ale Ministerului Afacerilor Interne.

Programul artistic s-a bucurat de un deosebit succes.

Primul concert al Capelei emerite de stat de bandurişti din R. S. S. Ucraineană

Miercuri seara în sala Teatrului C.F.R. Giulești Capela emerită de stat de bandurişti din R.S.S. Ucraineană, care se află în țara noastră cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, a prezentat primul său concert în Capitală.

La acest concert au asistat numeroși oameni ai muncii, oameni de artă și cultură, studenți și elevi etc.

Prin cîntecele populare interpretate cu o mare măiestrie, valorosul ansamblu sovietic de bandurişti a cîștigat de la primul său spectacol admirația și prețuirea publicului din Capitală.

La primul său concert în țara noastră, Capela emerită de stat de bandurişti din R.S.S. Ucraineană, sub conducerea muzicală a dirijorului Alexandr Minkovski, maestru emerit al artei din R.S.S. Ucraineană, decorat cu Ordinul Lenin, a prezentat un bogat program de cîntece populare ucrainene, cîntece populare romînești și din țările de democrație populară.

Concertul a început cu cîntecul „Partidul e cîrmaciul nostru" de Muradeli, interpretat cu concursul solistului Serghei Riabov; au urmat apoi cîteva vechi cîntece populare ucrainene, care au impresionat publicul prin dramatismul melodiilor lor. Unul dintre aceste cîntece este „Suspinul Niprului", melodie creată pe versurile lui Taras Șevcenko. Un alt cîntec ucrainean, este și „Oi, dincolo de Dunăre", care oglindește dorința cazacilor ucraineni, rămași în robie turcească, de a se reîntoarce în patrie; unele cîntece vechi, minunat interpretate, exprimă gîndurile de libertate ale marelui poet Taras Șevcenko, altele noi, vorbesc despre încrederea în victorie a ostașilor Armatei Sovietice în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, despre viața fericită a poporului sovietic, despre dragoste.

Soliții artei sovietice au interpretat în cadrul acestui concert o seamă de cîntece hazlii, cu un conținut satiric, care s-au bucurat de un mare succes; dintre acestea fac parte: „Vecina", „A arat țăranul marginea drumului", cîntece care satirizează neglijența, lenea și alte trăsături înapoiate.

De un mare succes s-au bucurat cîntecele populare romînești „Hai la vie" și „Cobzar bătrîn", care, în execuția plină de autenticitate a Capelei de bandurişti, au exprimat interesul oamenilor sovietici pentru arta poporului nostru, dragostea care leagă pe oamenii sovietici de oamenii muncii din țara noastră.

La sfîrșitul concertului, publicul a făcut o caldă manifestare de admirație și prietenie soliilor artei sovietice. Artiștilor li s-au oferit buchete de flori în aplauzele și ovațiile spectatorilor.

Compozitorul Sabin Drăgoi, maestru emerit al artei din R.P.R., vicepreședinte al Uniunii Compozitorilor a luat cuvîntul, mulțumind în numele oamenilor muncii și al oamenilor de artă din Capitală, membrilor Capelei emerite de stat de bandurişti din R.S.S. Ucraineană pentru strălucitul lor spectacol.

A răspuns conducătorul artistic al Capelei, maestrul emerit al artei din R.S.S. Ucraineană, A. Z. Minkovski.

SĂPTĂMÎNA CĂRȚII SOVIETICE

Mesajul lui Gorki

TUDOR VIANU

Cînd Alexei Maximovici Peșkov, viitorul Maxim Gorki, ciudatul tînăr cu o statură uriașă dar firavă, despre care se știa că străbătuse pe jos întinse regiuni ale Rusiei, trecuse prin închisorile politice ale țarismului și purta cu el faima unei existențe furtunoase, ajunge să-l cunoască pe scriitorul Vladimir Korolenko, la îndemnul căruia scrie prima sa povestire mai însemnată — un episod din viața vagabondului Celkaș, fostul său vecin de pat în spitalul din Nikolaev, — generosul și inteligentul Korolenko îi spune: „Nu este rău de loc. Te pricepi că creezi caractere; personajele dumitale vorbesc și se mișcă singure; dumneata nu te amesteci nici în jocul sentimentelor, nici în firul gîndirii lor. Nu oricine izbutește să facă lucrul ăsta. Și ceea ce mi se pare mai de seamă este că știi să prețuiești omul, așa cum este el. Ți-am spus eu că ești un roalist". Dar, după o clipă de reflecție, Korolenko adăugă: „Dar în același timp ești un romantic". Scena ne-a fost povestită de Gorki. Cuvintele lui Korolenko par zvonul îndepărtat al trăsăturilor de bază ale metodei realismului socialist, așa cum aveau să fie ele definite cu precizione mai tîrziu. Atunci își începuse Gorki viața de scriitor revoluționar, cu un rol care n-a încetat să crească în propria lui țară și în literatura întregii lumi.

Realismul socialist își trage numele din faptul că observația lumii se îmbină în el cu viziunea transformării ei după principiile etice și politice extrase din necesitățile imperioase ale dezvoltării societății. Este drept să spunem că nu există mare creație literară în temelia căreia să nu fie săpată o anumită concepție etică, și care să nu trimită lumii un mesaj. Dar, în timp ce morala marilor creații vechi rămîne adeseori contemplativă, în formula lui Gorki, noua morală dobîndește un caracter activ și se manifestă ca o putere revoluționară a lumii. Care sînt îndeletnicirile de căpetenie ale lui Gorki? Vom încerca în cele ce urmează să înfățișăm cîteva din acestea, fără a năzui să reconstituim întregul sistem.

★

Cînd operele lui Gorki apar mai întîi, impresia trebuie să fi fost deosebită și pentru motivul că ele dădeau o soluție originală unei probleme rămase deschise în literatura lumii. Pornind de la teme înrudite, viziunea desprinsă din unele dintre primele povestiri ale lui Gorki se deosebea profund de acea a unor scriitori anteriori. Omul din afara sau din marginea societății a fost un tip al romantismului, care a zguduit și a smuls multe lacrimi cititorilor sensibili din epoca romantică și de mai tîrziu. Jean Valjean al lui Hugo, Vautrin și Colonelul Chabert ai lui Balzac, personaje din „Misterele Parisului" de Eugène Sue, Fedea Prokofiev din „Cadavrul viu" al lui Tolstoi, toți aceștia și alții alții apar în generații succesive începînd din primele decade ale romantismului și pînă tîrziu, către sfîrșitul secolului. Din toți se ridică un aspru rechizitoriu împotriva claselor exploatatoare ale societății, care făcînd să funcționeze prejudecățile sau justiția lor mioapă, închizîndu-se cu egoism în cercuri străine păzit al ipocriziei lor, creează o categorie de oameni pe care apoi îi repudiază și îi blestămă. Societatea burgheză, care i-a stigmatizat, vede cum fiecui roșu se înfurie ca o armă răzbunătoare în mîinile acestor proscriși și rebeli.

Sfera acestor motive decăzuse cu totul în Occident, cînd Gorki asociază cu „vagabonzii" săi o nouă poezie, făcută dintr-o minunată consonanță cu natura. În mijlocul cărora ei trăiesc liberi, fără prejudecăți, ascultînd de impulsurile nobile ale inimii lor, dornici, în fond, de o etică nouă, mai umană. Vagabonzii lui Gorki nu sînt decomandată respinșii marilor capitale, produsele de dezasimilare ale vieții industriale moderne. Chiar cînd trăiesc în marginea orașelor mai mari sau în porturi, rămîn în atingere cu natura, poposesc pe țărmurile apelor și rătăcesc în stepă, în ferventa comunione cu viața întregii firi; existența lor se menține uneori în formele tradiționale, sentimentele lor sînt pioase, vorbesc limba plină de sevă a poporului. Ascultați vorbind pe bunica, fiica unei cerșetoare, într-una din paginile neuitate ale „Amintirilor din copilărie":

„Eu am crescut orfană. Mama a fost o ființă fără rost în viață, o ființă schiloadă. În tinerețe a speriat-o un bou. De frică s-a aruncat pe fereastră, și-a rupt o coastă, și-a scrîntit un umăr. De aceea mîna dreaptă, cea mai de trebuință, i s-a uscat. Și doar era o strașnică meșteră de horbote. A ajuns să nu mai fie boierilor de nici o trebuință, și i-au dat drumul: trăiește, i-au zis, cum fi știi. Dar cum să trăiești fără mîini? Și a plecat prin lume, să ceară mila oamenilor. Dar pe acea vreme oamenii trăiau în mai multă îndestulare, erau mai buni vestiții dulgheri și dantelierele din Balahno, oameni tot unul și unul! Umblam noi așa, amîndouă, toamna și iarna prin oraș, iar cînd arhanghelul Gavril făcea vînt cu sabia și alunga iarna, cînd primăvara îmbrățișa pămîntul, porneam cît mai departe, unde ne duceau ochii".

O undă de evlavie poartă pe acești oameni în veșnică migrațiune. Ei sînt vechea generație a vagabonzilor, cerșetori rituali, ultimii nomazi. În generațiile următoare, apare mașina și nomazii îidlici de altă dată dispar. Își face loc omul care începînd să simtă, dar nu să și înțeleagă, conflictul dintre el și orînduirea care-l oprimă și reflectînd cu sarcasm la felul de a fi al mașinii create și slujite de el, se simte apăsat, strivit, alungat la marginea societății. Comparația pasajului anterior cu cel care urmează dă măsura schimbării produse din acest punct de vedere, oriunde a apărut revoluția tehnică și industrială, cu o mare elocință:

„Vase gigantice și grele șuieră sub presiune, oftează adînc și în fiecare sunet produs de ele se aude o notă de dispreț pentru siluetele cenușii și prăfuite ale oamenilor, care se tîrăsc pe covertele lor, umplîndu-le celele adînci cu produsele muncii lor de robi. Șirurile lungi de muncitori, care duc pe umerii lor mii de puduri de grîne în pîntecele de fier ale vapoarelor, ca să cîștige cîțiva funți de pîine ce se face din aceleași grîne, sînt așa de caraghioase, încît îți vine să rîzi cu lacrimi. Oamenii jerpeliți, asudați, buimăciți de oboseală, de zgomot și arșiță și mașinile create de acești oameni, mașini care străluceau — în rotunjimea lor — în soare și pînă la urmă erau puse în funcțiune nu de aburi, ci de mușchii și de sîngele creatorilor lor, — în această comparație era un poem de crudă ironie".

Vagabondul Celkaș, un hoț de porturi, refuză destinul pe care munca modernă îl hărăzea omului, în regimul exploatării lui. El este un dezintegrat, un om pe seama lui, care își croiește singur drumul vieții, în marginea societății, lipsindu-i conștiința solidarității cu ceilalți oameni din clasa lui. Scriitorul îl așează într-un contrast expresiv cu băietanul de țară, apărut și el în infernul portului, dar care visează să se întoarcă acasă, să-și cumpere casă și vite, să se căsătorească și să-și muncească pămîntul, așa cum au făcut toți strămoșii lui. Celkaș și țăranul tradiționalist, ancorat în vechile forme sociale, încheie un pact de o zi. Dar cînd furtișagul pe care ei îl comit în liniștea nopții, străcurîndu-se printre siluetele vapoarelor adormite, îi aduce lui Celkaș o însemnată sumă de bani, el o dăruiește, în întregime, tovarășului său, care i-o cerșește ca pe cheia fericirii lui. Libertățile pe care și le luase față de societate, îi crecază lui Celkaș libertatea față de sine însuși și într-un fel, el se situa mai sus decît individul dominat de o străveche avariție. Rousseau căuta pe „omul natural" printre exemplarele speței noastre dinaintea proprietății individuale. Lui Gorki, într-o primă fază a creației lui, i se pare uneori că-l găsește printre simplii negatori ai vechii societăți și figura acestora capătă, în ochii lui un sens deosebit.

Este una din cele mai interesante probleme de literatură și psihologie urmărirea chipului în care se organizează etica scriitorului, trecînd prin vagabondul-erou, spre muncitorul inteligent, conștient de forța și menirea sa. Fără îndoială că aceasta nu constituie partea cea mai expresivă, care ocupă locul cel mai însemnat, în dezvoltarea creației lui Gorki, dar ea merită atenție. Scriitorul frînge odată o lance împotriva vechilor morale, convinse că pot îmbunătăți oamenii prin predica lor. Este cazul povestirii umoristice „O întîmplare cu paftale", în care unul din vagabonzii care lucraseră pentru o doamnă evlavioasă, restituindu-i acesteia paftalele de argint pe care tovarășii săi le smulseseră dintr-o bucovină sfîntă, este reținut pentru a asculta predica menită să-l aducă pe „calea cea bună". În timp ce formea îl chinuiește și veseliii tovarăși îl așteaptă.

★

Etica nu este, pentru Gorki, învățătura din carte, ci una din formele de manifestare a vieții. Împreună cu alți gînditori moderni, el contestă valoarea moralelor întemeiate pe autoritate, impuse prin comandament. Morala lui Gorki este a vieții. Vechile morale se constituiau împotriva vieții, ele credeau că trebuie să i se opună și s-o comande pentru a obține victoriile ei. Rigorismul kantian este poate punctul cel mai îndepărtat al tuturor eticelor care socoteau că se pot constitui pe normă independent de tendințele naturale ale omului, dar chiar împotriva lor. Fapta bună, afirma Kant, apare numai atunci cînd triumfă asupra unei înclinații firești. La polul opus stau eticele pentru care binele este forma în care viața se afirmă întru-nu din potențele ei cele mai înalte. În jurul acestui pol gravitează eroii lui Gorki din perioada de creație amintită mai sus.

Schimbarea aceasta de poziție determină consecințe dintre cele mai interesante în problema muncii. Lumea modernă, cu toată împotrivirea claselor dominante, a cîștigat stima pentru munca omului: vechiul sentiment al disprețului pentru muncă, cultivat de antici, ca și concepția religioasă a muncii ca urmare a unui blestem divin au dispărut din conștiința omenirii. Stima pentru muncă, așa de explicabilă într-o civilizație în care toate așezările sînt obținute prin efortul organizat al omului, rămîne însă un sentiment care aparține oamenilor simpli, creatorilor și nu constituie morala dominantă.

Moraliștii au îndemnat adeseori pe oameni să muncească, dar nu să se depășească muncind. Munca a fost recomandată ca o obligație care încetează acolo unde exigențele întreținerii se termină. Dacă era însă vorba să ceri omului un efort multiplicat și eroic, așa cum poate deveni necesar atunci cînd trebuie creată o civilizație nouă sau cînd trebuiesc remediate consecințele unor îndelungi epoci de exploatare și înapoiere, vechile morale nu puteau să formuleze nici un îndemn, cu toată considerația lor respectuoasă pentru muncă. Eroismul muncii este o idee rămasă necunoscută moralelor mai vechi. El descoperă însă eroii lui Gorki, ca sentimentul unei fericiri ignorate altă dată și ca revelația unei forțe ascunse în firea omului, a cărei erupție poate schimba fața lumii. Există în această privință o pagină în Amintirile lui Gorki, care elucidează un document unic: „Îmi amintesc foarte bine, — povestește Gorki, — ziua în care am simțit pentru întîia oară poezia eroică a muncii. La Kazan, un mare șlep încărcat cu mărfuri persane se izbise de o stîncă și fusese găurit. O companie de transporturi mă angajă pentru a descărca șlepul. Era în luna septembrie, vîntul sufla din sus, valurile mohorîte săltau pe fluviul cenușiu, iar vîntul, smulgîndu-le cu furie crestele, stropea cu picuri înghețați. Hamalii, vreo cincizeci de oameni tăcuți, se instalaseră pe puntea unui șlep gol, învelindu-se cu rogojini și cergi. Șlepul era tras de un mic remorcher, care asvîrlea în ploaie jerbe roșii de scîntei. Seara cădea. Cerul umed și plumburiu se întuneca, coborîndu-se deasupra fluviului. Oamenii mormăiau și înjurau, blestemînd ploaia, vîntul și viața; se tîrau leneși pe punte încercînd să se protejeze împotriva frigului și umezelii. Mi se părea că oamenii aștia adormiți vor fi incapabili să muncească și să salveze încărcătura primejduită.

Spre miezul nopții ajunserăm în apropierea vasului eșuat; șlepul gol abordă pe cel plin de mărfuri; cel mai bătrîn dintre hamali, un moșneag dîrz, cu fața ciupită de vărsat, cu privirile și nasul de vultur, smulgîndu-și de pe scăfîrlia cheală șapca lui udă, strigă cu o voce ascuțită de femeie:

— Rugați-vă, băieți!

În întunericc, pe puntea șlepului, hamalii adunați într-o grămadă neagră, începură să mormăie ca ursii și bătrînul, sfîrșind rugăciunea înaintea tuturor, strigă:

— Aduceți felinarele! Hai, voinicilor, arătați cum știți voi să munciți. Cu ajutorul domnului, să începem!

Și oamenii greoi, leneși și pătrunși de umezeală, arătară cum „știu ei să muncească". Se azvîrliră pe punte și în magaziile șlepului avariat, cu strigăte și glume. Saci de orez, colaci de stafide, baloturi de blănuri zburau în jurul meu, ca niște perne de puf; siluete masive alergau, se încurajau unele pe altele cu urlete, șuierături și vorbe de ocară. Îți venea greu să crezi că acești oameni greoi și mohorîți care, cu cîteva clipe mai înainte, înjurau cu turbare viața, ploaia și vîntul, erau în stare să lucreze cu atîta ușurință și voioșie. Ploaia deveni mai bicisnicoare și mai rece, vîntul mai violent smulgea cămășile, azvîrlind poalele lor peste capete și dezvelind pîntecele. În întunericul umed, la slaba lumină a celor șase felinare, o mînă de oameni negri se agita, tropăind pe puntea vasului. Ei lucrau ca și cum ar fi fost înfometați de muncă și ca și cum ar fi așteptat de multă vreme plăcerea de a jongla cu saci de o sută de kg. și de a alerga cu baloturi în circă. Lucrau jucîndu-se cu veselia pornire a copiilor și cu acea beție voioasă a acțiunii pe care numai sărutările femeii o întrec în dulceață.

...Prindeam saci, îi cărам și-i azvîrleam, mă înapoiam în fugă și apucam un altul și mi se părea că, împreună cu tot ce mă înconjoară, eram purtat de volutele unui dans furios și că toți oamenii aștia erau capabili să muncească așa, teribili și veseli, fără odihnă, luni și ani întregi, prinzînd orașul de clopotnițele și minaretele lui, pentru a-l duce unde ar fi dorit".

Această pagină romantică și proiectică, în care cititorul simte ceva din fiorul răgaduințelor pe care le poartă cu sine descătușarea întregului dinamism al muncii, ajunsă la conștiința eroică de sine, fixează numai unul din aspectele eticei lui Gorki. Alături de acest aspect și de nenumărate ori, se afirmă fericirea în mijlocul naturii frumoase, din care provin puterile regeneratoare ale vieții. Natura îi aparține și înțelepciunea ei, căreia îi se adresează închinarea lui Gorki și a oamenilor lui.

Frumosul poate fi într-o măsură regulatorul vieții morale. În această privință, Gorki gîndește ca atîția din marii clasici ai lumii, ca Platon și Goethe. El depășește însă moralele estetice ale clasicismului, atunci cînd trebuie să-și spună că spectacolul frumuseții nu este suficient, atunci cînd brutalitatea claselor dominante subjugă pe oamenii simpli, le răpește orice posibilitate de trai omenesc. Eliberați de presiunea exploatării, Gorki vede necesitatea și posibilitatea transformării oamenilor: „A fi om și a trăi pe pămînt e o funcțiune minunată, reflectează povestitorul odată. Vezi atîtea lucruri frumoase, inima îți palpită de o chinuitoare dulceață, într-o mută încîntare de frumos! E adevărat că uneori, îți vine greu, pieptul îți se umple de o ură arzătoare și tristețea îți suge cu lăcomie sîngele inimii, dar și soarele se întristează uneori, privind oamenii: a muncit atîta pentru ei, însă bieții nu i-au prea răsplătit... Sînt, firește, și destui oameni buni, dar ar trebui reperați sau chiar refăcuți". Oamenii trebuiesc transformați, pentru a-i face deopotrivă cu soarele, creatorul vieții și al lor.

Întocmai ca la toți marii scriitori ai literaturii universale, există și în Gorki o complexitate greu de dominat. Totuși, oricare ar fi multiplicitatea tendințelor care se degajează dintr-o operă întreagă, se poate stabili o ierarhie între ele și, în ce-l privește pe autorul „Mamei", nu este îndoială că inspirația socială, evocarea omului care construiește viitorul comunității umane, este cel mai de seamă obiectiv al său. Luptele muncitorului Pavel Vlasov, angajat în acțiune revoluționară, constituie etapa în care rămîne puternic și definitiv ancorată dialectica lui Gorki.

Un fir continuu leagă în opera lui Gorki eticul, esteticul și politicul. Noua organizare dreaptă a cetății va satisface năzuințele omului. În „Mama", romanul care sintetizează experiențele hotărîtoare ale scriitorului în urma participării la mișcarea revoluționară a muncitorimii, tovarășul de luptă al lui Pavel, Andrei, exclamă odată, într-un moment tragic al acțiunii: „Știu, va veni o vreme cînd oamenii se vor iubi unul pe altul, cînd fiecare om va fi o stea pentru celălalt. Pe pămînt vor umbla oameni liberi, curați și mari prin libertatea lor: fiecare va avea inima curățată de lăcomie și de ură. Atunci viața nu va mai fi viață ci va fi o slujbă în cinstea omului, chipul lui se va înălța; cei care sînt liberi, pot atinge toate înălțimile! Atunci vor trăi pentru libertate și adevăr, pentru frumos; cei mai buni vor fi cei care vor cuprinde cît mai larg lumea în inima lor, care o vor iubi mai tare. — cei mai buni vor fi cei mai descătușați de toate, căci în sufletul lor va fi cea mai mare frumusețe! Oamenii acelei vieți vor fi niște oameni aleși..." Vechii greci au vorbit adeseori de acea dezvoltare a sentimentelor tragice, prin care eroii ajung la bucuria eliberării de sub apăsarea lor. Cuvintele lui Andrei conțin un astfel de moment al eliberării. Regăsim în ele aceeași subliniere a sensului vieții, pe care am întîlnit-o în atîtea opere ale scriitorului și pe care el îl crede realizabil prin lupta lui Pavel și a tovarășilor lui.

În acest gînd culminează mesajul lui Gorki.

Prietena noastră — cartea sovietică

NINA CASSIAN

Prima carte sovietică am citit-o în timpul anilor mei de ucenicie politică în rîndurile U.T.C.-ului ilegal. O primisem, strecurată conspirativ, ca pe-un manifest, ca pe-o armă de luptă temută de dușmani.

Cartea se numea „Pămînt nou" — și nou era totul în ea, de la imaginea primei țări cu adevărat libere sub soare și pînă la concepția cu care fusese scrisă, pînă la gîndul cel mai intim al autorului. Cartea n-a zăbovit mult la mine ci și-a continuat călătoria arzătoare, trecînd din mînă în mînă; dar impresia mea de atunci a rămas statornică, neclintită ca piatra unghiulară a unui edificiu.

Edificiul s-a înălțat puternic în anii de după eliberare, cînd Fedin, Șolohov, Alexei Tolstoi, Gorki, Fadeev, Leonov tălmăciți în românește, au început să contureze cu trăsături impresionante și diverse chipul literaturii sovietice.

Cultura unui popor nu se judecă numai după numărul geniilor lui creatoare ci și după nivelul general al civilizației, artei, științei și literaturii sale, după vitalitatea sa, după nivelul său etic și politic. Dar cînd mari temperamente creatoare cristalizează în opera lor aceste însușiri, atunci se nasc capodopere împotriva cărora timpul nu are putere de distrugere.

Apariția unui poet de înălțimea artistică și morală a lui Maiakovski n-a fost posibilă decît în condițiile unei revoluții care a răscolit adînc istoria și conștiințele oamenilor.

De aceea, cînd într-un același raft al bibliotecii așez poemul „Lenin", alături de romanul „Calvarul", de „Primele bucurii", de „Înfrîngere", de „Donul liniștit" de atîtea altele — am în față mărturia aurită a secolului meu și mă cuprinde mîndria contemporaneității.

Fără un Șolohov sau un Maiakovski, noi, cei născuți după Revoluția din Octombrie, n-am fi putut poate simți din plin dogoarea încleștărilor de atunci și marea lumină a biruințelor atinse treptat.

Aș vrea să amintesc o carte mai puțin cunoscută și dezbătută, care ocupă, în preferințele mele, un loc aparte și nedisputat. Este vorba de „Viața de toate zilele a Oceanului Înghețat" de Boris Gorbatov. Sînt cuprinse aci treisprezece nuvele cu subiecte variate: într-una din ele se povestește despre o naștere dirijată prin radio, într-alta despre dragoste, despre gelozie, despre solidaritate și putere de sacrificiu; în fiecare dintre ele, despre oameni feluriți, puși în condiții aspre, trebuind să gîndească, să ia atitudine și să acționeze conform lor.

Citind această carte, am simțit parcă mai mult ca oricînd prietenia autorului față de mine, cititorul său. Am simțit că autorul este profund îndrăgostit de oamenii despre care scrie și că mă convinge, prin simpla și firească lor prezentare, că dragostea lui e întemeiată; mai mult decît atît, mi-i dăruiește și mie, mărind numărul acelor pe care-i stimez și-i iubesc, îmbogățindu-mi familia, dîndu-mi tovarăși noi și prețioși: oamenii sovietici.

Din patru unghiuri ale uriașei Uniuni scriitori cu individualități deosebite ne oferă, în zeci și zeci de volume, asemenea lucrări care, adesea, sub un titlu modest, ascund avutul neprețuit al zugrăvirii vieții celei noi.

Pe lîngă scriitorii cu faima cîștigată deplin, deosebit de importantă este apariția necontenită a numelor proaspete, a unor scriitori tineri ca virstă, sau tineri în profesiunea literară. Îmi amintesc că uneori, căutînd o carte în bibliotecă, alegeam una la întîmplare, după o sumară răsfoire sau lectură a primelor fraze. Așa am descoperit masivul roman „Daurria" de Sedih, „Alitet pleacă în munți" de Semușkin, „Oameni de azi" de Sidikbekov, „Nemurire" de Iugov, „Oameni la volan" de Ribakov. Așa am descoperit o serie de cărți despre care, în unele cazuri, nu auzisem încă nimic, dar care, chiar la o răsfoire sumară, chiar de la primele rînduri, atrăgeau și rețineau atenția.

Misterul acestui magnetism al cărților sovietice stă, după părerea mea, chiar în înaintea valorii literare a autorului, în caracterul revoluționar al realităților înfățișate, în izbitoarea lor noutate.

Dacă aș încerca să mă refer acum la influența pe care cărțile sovietice au avut-o și o au asupra scriitorilor noștri nu mi-ar ajunge multe pagini. Voi pomeni, în treacăt numai, unele experiențe proprii pe care le socotesc fundamentale pentru mine.

Prima din ele și cea mai însemnată este fără îndoială citirea versurilor lui Maiakovski, de la poemele lui ample și pînă la poeziile scurte, fulgerătoare cu care, laolaltă, a compus cronica timpului său.

Maiakovski îi învață pe poeți ce înseamnă înalta poziție de artist-cetățean; Maiakovski umblă cu pași săi de gigant pe străzile revoluției, chemînd la luptă, batjocorind și nimicind pe dușman, alinînd rănile, cîntînd cîntece de dragoste și primăvară, mingiind frunțile copiilor.

Iar după victoria proletariatului, Maiakovski continuă să ardă ca flacăra, să lupte cu ceea ce frînează mersul înainte al vieții, în versuri limpezi și tăioase ca diamantul, să pună în circulație liberă și incendiară cuvintele zilei și ale momentului, cu sunetul lor aspru și vibrant.

Nu pot să nu pomenesc și de puternicul stimulent pe care mi l-au dat versurile lui pentru copii, cu vivacitatea și bonomia lor, cu povața lor adîncă, nesilită și sugestivă.

Mai vreau să vorbesc aci despre lecția de lirism pe care am primit-o citind și traducînd poemul „Zoia" de Margarita Aligher, despre îndrăzneala și forța electrizantă a unor poezii de Tihonov, Tvardovski, Selvinski și nu pot uita acele poezii de Isakovski care, purtate de fluturarea cîntecului, străbat țara noastră de la un capăt la altul.

Cu fiecare rînd pe care-l adaug, simt că e cu neputință să rezum măcar o parte din impresiile covîrșitoare și multiple pe care le provoacă lectura de ani de zile a cărților sovietice. Un lucru e limpede; noi, scriitorii, avem în literatura sovietică o prietenă puternică și mare. Și nu numai scriitorii, ci milioanele de cititori de toate vîrstele din patria noastră.

Săptămîna cărții sovietice din acest an, se petrece ca și în anii precedenți, sub semnul acestei mari și nezdruncinate prietenii.

O activitate rodnică

Pînă la 23 August 1944, neprețuita comoară a literaturii ruse și sovietice era puțin cunoscută în țara noastră. Numărul traducerilor era extrem de redus, iar dintre acestea, cele mai multe erau denaturate și prezentate cititorilor într-o lumină falsă.

Abia după 23 August literatura rusă și sovietică a căpătat o largă răspîndire, devenind un bun al întregului popor.

O activitate importantă în răspîndirea și popularizarea cărții sovietice a desfășurat în ultimii 10 ani editura „Cartea Rusă". Aproape la fiecare 2 zile editura „Cartea Rusă" pune la îndemîna cititorilor cîte un volum, fie de cultură generală, fie din tezaurul literaturii clasice ruse și celei sovietice, fie din ramura științei popularizate sau tratînd subiecte care înfățișează viața satului colhoznic.

Prin editura „Cartea Rusă" au văzut lumina tiparului, în ediții de un înalt nivel literar și artistic, numeroase opere ale unor scriitori și poeți ruși cu renume mondial: Krîlov, Pușkin, Gogol, Lermontov, Turgheniev, Nekrasov, Goncearov, Saltikov-Șcedrin, Korolenko, Lev Tolstoi, Cehov etc.

Deosebit de bogată a fost în ultimii ani activitatea editorială de răspîndire a marii literaturi sovietice.

În catalogul lucrărilor tipărite de „Cartea Rusă" se găsesc operele unor scriitori sovietici ca: M. Gorki, V Maiakovski, A. Tolstoi, N. Ostrovski, A. Fadeev, M. Șolohov, I. Ehrenburg, K. Simonov, S. Babaevski, M. Isakovski ș.a.

De o largă apreciere se bucură din partea cititorilor volumele editate de „Cartea Rusă" în colecțiile „Știința pentru toți", „Literatura pentru toți", „Biblioteca pentru toți", „Lectura" ș.a.

În cei aproape 10 ani de activitate, editura „Cartea Rusă" a tipărit numeroase titluri de cărți, cu un tiraj de peste 25 milioane exemplare. Din aceste lucrări, cca. 530 de cărți și broșuri s-au tipărit în limbile minorităților naționale: maghiară, germană, sîrbă, ucraineană ș.a.

Anul acesta, activitatea editurii „Cartea Rusă" s-a intensificat și mai mult. În cinstea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice și cu prilejul sărbătoririi a 10 ani de existență a A.R.L.U.S.-ului, editura desfășoară o vie activitate editorială. Ea pune la îndemîna cititorilor, în această perioadă, o seamă de tipărituri noi Așa, de pildă, vor vedea lumina tiparului: opere vol. I și II de A. S. Pușkin, opere alese de Saltikov-Șcedrin; opere vol. IV și V de Lev Tolstoi: opere vol. I de A. Cehov: „Fata de zăpadă" de A. Ostrovski ș.a De asemenea, din literatura sovietică se vor tipări: opere vol. I de Maxim Gorki, romanul „Pămînt desțelenit", vol. I de M. Șolohov, opere vol IV de A. Tolstoi, N. Nikitin „Însemnări din Kuzbass"; G. Mustafin — „Karaganda"; I. Kupala — versuri alese. În limbile minorităților naționale vor apare: A. Cehov — Nuvele; A. Popov — „La capătul nopții" în limba maghiară. În limba germană se tipărește „Foștii oameni" de M. Gorki, iar în limba sîrbă apar romanele „Mama" de M. Gorki, și „Fericirea" de P. Pavlenko.

140 de ani de la nașterea lui Lermontov

Glasul unui mare poet

AL. PHILIPPIDE

Viața lui Lermontov a fost scurtă dar agitată. S-a născut la 15 octombrie 1814, la Moscova, și nu împlinise douăzeci și șapte de ani cînd a murit. Activitatea lui literară, dacă o socotim că începe de la cincisprezece ani, a ținut abia doisprezece ani. În acest timp scurt Lermontov a scris enorm. Aproape vreo patru sute de poezii, trei poeme lungi: „Demonul", „Mțiri", „Boierul Orșa", un roman (care e de fapt un mănunchi de istorisiri), — „Un erou al timpului nostru", o piesă — „Bal mascat" — ca să citîm numai operele cele mai însemnate.

De la vîrsta de optsprezece ani Lermontov scrie poezii care dovedesc maturitatea poetică Iată de exemplu, „Pînza de corabie" în care neliniștea romantică este exprimată într-o formă concisă și viguroasă. Lermontov de pe acum și-a găsit tonul și stilul, și își afirmă cu vigoare personalitatea. Răzvrătirea împotriva unei vieți mărunte, dragostea de libertate, firea lui, îl fac pe Lermontov să caute mereu o formă nouă de viață adîncă, cuprinzătoare în care sentimentele înalte ale omului, dragostea, devotamentul, admirația, prietenia, mărinimia, să se poată dezvolta nestingherite.

Neliniștea lui Lermontov nu este o stare de spirit nelămurită fără vreo pricină anumită, bolnăvicioasă și turbure, o stare de spirit pe care în epoca aceea, între 1800 și 1830, o simțeau și o exprimau unii poeți și scriitori romantici. Starea de spirit a lui Lermontov nu se aseamănă de loc cu acea Sehnsucht, a romanticilor germani, acel dor nelămurit, puternic, dar fără un obiect anumit. Firea lui care era înclinată deopotrivă către fapte și către meditație poetică și mai ales năzuințele sale nu-și puteau găsi loc în societatea epocii sale. Viața lui exterioară a fost un neîncetat conflict cu această societate. Dar conflictul acesta se ișca mereu nu atît din neadaptare romantică (era bineînțeles și asta în firea lui) cît din convingerea lui că societatea în care trăia era într-adevăr rea, stricată și plină de nedreptăți și de abuzuri. Dorința lui Lermontov de-a scăpa de această atmosferă înăbușitoare apare mereu în poeziile lui.

Nicăieri însă nu vedem resemnarea și renunțarea. Dimpotrivă, poetul vrea să fie tare, neclintit în atitudinea lui de răzvrătire. Se uită la un pumnal pe care „o mînă albă i l-a dăruit" și spune:

Pumnal, tovarăș drag, te-a făurit
Un georgian cu duh de răzbunare
Iar un cerchez viteaz te-a ascuțit
Ca să lovești în plin, cu-nverșunare...

În semn de dragoste tu mi-ai fost dat;
Și-i drept, cu tine nu mă simt stingher
Și vreau să-mi fie sufletu-ncordat
Și tare ca și tine, tovarășe de fier!

Iată-ne acum în fața altei laturi a creației lui Lermontov, latura indignării satirice. Ea apare cu toată vigoarea în ultimii patru ani ai vieții lui, între 1837 și 1841. Dezlănțuirea indignării lui se produce cu toată violența cu prilejul morții lui Pușkin. „La moartea poetului", care continuă în puternic ton de indignare dureroasă și de răzvrătire amară, culminează într-o acuzare adusă celor care l-au împins cu ipocrizie și falsă prietenie pe Pușkin într-o rețea de intrigi și de calomnii din care nu mai putea ieși decît primind să se bată în duel cu un adversar nemernic. Versurile din final sînt pline de forță satirică.

Odată cu latura indignării satirice lese tot mai mult la iveală și amărăciunea pe care i-o dă nepotrivirea din ce în ce mai adîncă dintre năzuințele lui și mediul în care trăiește, Acest sentiment stă la temelia a două poezii scrise în ultimii ani ai vieții poetului; „M-apasă greu uritul" și „Îmi port prin noapte pașii".

Un loc cu totul deosebit printre poeziile lui Lermontov îl are poezia „Un vis". Poetul se visează rănit de o rană grea în piept într-o văgăună a Caucazului și visează de asemenea că o femeie iubită, și care e departe în Rusia, vede deodată moartea lui E una din cele mai turburătoare poezii din literatura universală, pătrunzătoare ca o nocturnă de Chopin:

Zăceam, la ceasu-amiezii, într-o vale
Din Daghestan, în piept cu-o rană grea;
Și sîngele, cu picături domoale,
Din rana încă proaspătă curgea.

Jos, pe nisip, zăceam în nemișcare;
Stînci mari se-ngrămădeau în jurul meu
Și-nfierbîntindu-le, cumplitul soare
Mă dogorea, dar eu dormeam somn greu.

Visam; și-n vis vedeam o sărbătoare
Din țara mea și vii lumini lucind;
Femei frumoase-n păr cu cîte-o floare
Vorbeau de mine, vesele glumind.

Și numai una singură, deoparte,
În vorba celorlalte nu s-a prins;
Și sufletu-i întunecat de moarte
Era de-un trist și straniu vis cuprins.

Vedea, la ceasu-amiezii, într-o vale
Din Daghestan, un trup cu-o rană grea;
Și sîngele, cu picături domoale,
Încet, încet răcindu-se curgea.

La vreun an după ce-a scris-o, el avea să zacă tot așa, cu-o rană grea la piept, într-o vale a Caucazului.

Peciorin, personajul central din istorisirile legate între ele prin titlul „Un erou al timpului nostru", este foarte probabil în foarte multe privințe, Lermontov însuși. Scrisă cu un mare dar al povestirii, cartea este un document psihologic în primul rînd, din aceeași familie cu „René" al lui Chateaubriand, cu „Adolphe" de Benjamin Constant și cu „Spovedania unui copil al secolului" de Alfred de Musset — toate aceste cărți de autoanaliză sufletească fiind și ele din aceeași epocă, adică din prima jumătate a veacului al nouăsprezecelea.

„Un erou al timpului nostru" e valoros nu numai prin figura personajului central. E valoros prin descripțiile de peisaje caucaziene, prin figurile personajelor secundare, prin marele dar de povestitor al autorului, prin stil. E o carte scrisă cu o mare artă literară și care dovedește că în proză Lermontov era tot atît de talentat ca și în versuri. Iar deplina înțelegere a cărții și a eroului ei principal este posibilă doar în momentul în care retrăind întreaga ambianță socială a vremii care ucidea sensibilitatea oamenilor, ți silea să trăiască o viață cenușie.

„Demonul" este un lung poem în versuri de opt silabe scris cu vigoare poetică și cu oarecare grandilocvență care făcea parte dintr-un anumit stil foarte răspîndit pe vremea aceea în literatura europeană. „Demonul" e un înger din familia lui Lucifer care s-a răzvrătit împotriva divinității. E înrudit cu Satan din „Paradisul pierdut" al poetului englez John Milton, și cu eroii tenebroși ai lui Byron. Demonul se îndrăgostește de o pămînteancă pe care o ademenește cu gînd s-o ducă cu el în prăpastiile iadului dar pe care cerul i-o ia după moarte, așa cum îngerii iau sufletul lui Faust din ghiarele lui Mefistofeles. Demonul e un răzvrătit și un deznădăjduit și invectivele lui împotriva cerului și amarele lui destăinuiri seamănă ca fond și formă cu invectivele și cu destăinuirile autorului din poeziile sale lirice.

Nu-i lipsea lui Lermontov nici coarda epică. „Borodino" este, în privința asta, o excelentă baladă, o povestire a celebrei bătălii dintre ruși și francezi în 1812, făcută de un moșneag care a luat parte, în tinerețe, la luptă.

Spre deosebire de alți romantici, Lermontov era preocupat de realitatea socială a vremii lui. În bucata intitulată „Poetul" el se ridică împotriva lîncezelii în care a căzut spiritul poetic la fel cu un pumnal care, într-o teacă de aur, atîrnă, prăfuit, de un cui în perete. Poetul, spune Lermontov, trebuie să se zmulgă din această aurită mediocritate:

Te vei trezi tu oare, poet batjocorit?
Vei scoate tu vreodată la lumină
Din teaca lui de aur pumnalu-acoperit
De jalnica disprețului rugină?

Se poate vedea din cele spuse pînă aici ce variată este în temelia ei și în formele ei de expresie personalitatea literară a lui Lermontov. Acum, după mai bine de un secol de la moartea lui, glasul lui sună în noi tot așa de pătrunzător. Marii poeți sînt mari în toate locurile și în toate timpurile. Ce-au spus, au spus cu adîncime și cu convingere omenirii întregii. Un astfel de poet este și Lermontov. Poezia lui atinge coarde adînci în inima oamenilor de pretutindeni, îl ajută să se cunoască mai bine pe ei înșiși, să caute lumea în care demnitatea și fericirea omului se află la cel mai de cinste loc.

De vorbă cu delegații sovietici

Intr-o seară, la începutul lunii de sărbătorire a marii noastre prietenii cu Uniunea Sovietică, gara Băneasa s-a umplut de oameni și de flori. Ca în fiecare an, Uniunea Sovietică își trimitea solii, printre noi.

Chiar de a doua zi, delegații sovietici au început să ia legătură cu oamenii muncii din țara noastră, să se intereseze de realizările noastre, să ne împărtășească experiența lor de constructori ai comunismului. Doritori de a dărui cît mai multe cunoștințe poporului nostru, oaspeții sovietici au găsit clipe de răgaz într-o seară să stea de vorbă cu reprezentanții gazetei noastre.

„Învăț românește, ca să pot citi literatura poporului romîn".

Delegații sovietici și-au arătat de la începutul vizitei dorința de a face schimb de experiență, de a culege cunoștințe noi despre cultura, știința, arta, economia patriei noastre.

Mihail Alexandrovici Kveselava, de profesiune istoric al literaturii și, în același timp, președinte al Consiliului de conducere al Asociației gruzine pentru relațiile culturale cu străinătatea, ne-a spus că pentru a ne cunoaște mai bine, a început să ne învețe limba.

— Incă n-aș putea să vorbesc cu dv. românește, dar am găsit un profesor la Tbilisi și învăț de o bucată de vreme limba română.

— Cititorii noștri, ar fi curioși să știe ce v-a îmbiat spre limba noastră?

— Eu — începe domol profesorul gruzin — sînt istoric al literaturii, mai precis mă ocup de istoria literaturii universale contemporane. Mă ocupam de literatura engleză, germană, franceză, dar la noi în R.S.S. Gruzină, sînt destui care se ocupă de aceste literaturi, în vreme ce literaturile țărilor de democrație populară nu sînt cercetate încă deajuns. Apoi, în timpul războiului, eu am trecut prin aceste țări, mai cu seamă prin Romînia și Bulgaria, firește, pe atunci ca luptător în rîndurile Armatei Sovietice. Am cunoscut viața acestor popoare, iar, după război, am luat cu mine o seamă de materiale documentare privind istoria, literatura, geografia țărilor prin care am trecut. Intorcîndu-mă în patrie, am început să învăț bulgărește. Cînd am învățat limba îndeajuns ca să o pot citi, am făcut cercetări, am citit literatură bulgară și diferite documente privind vechile relații culturale bulgaro-gruzine. Ca rezultat al acestor cercetări, am publicat anul trecut, la Tbilisi, o carte de vreo 600 pagini, despre literatura bulgară în general, și bineînțeles, despre relațiile de cultură dintre bulgari și gruzini. Cercetările m-au făcut să descopăr, bunăoară, interesul mare manifestat de mulți clasici gruzini, pentru literatura bulgară. De exemplu, ziarul „Iveria", redactat de scriitorul clasic gruzin Ilia Ceavceavadze, în veacul trecut, a publicat într-un singur an 38 de articole despre Bulgaria...

Și acum să revenim la Romînia. La noi, în Gruzia, s-au făcut o seamă de cercetări asupra relațiilor culturale, cu rădăcini vechi, între gruzini și romîni. Cunoaștem, de pildă, însemnătatea pentru dezvoltarea literaturii românești de începuturi a activității lui Antim Ivireanul, gruzin prin naștere. Știm de legăturile pe care le-a întreținut Antim, alături de alți oameni din preajma sa, cu Gruzia prin schimburi de tipărituri ș.a. După un veac și jumătate de căutări, s-a aflat la noi că marele scriitor clasic gruzin Besiki (Besarion Gabașvili), care a fost în vremea sa ambasadorul nostru în Moldova, unde a și murit, este înmormîntat la Iași.

Sînt însă multe legături culturale gruzino-romîne necercetate. De aceea, mi-am propus să învăț cît mai repede românește pe de o parte ca să pot cunoaște literatura poporului dvs., iar pe de altă parte, ca să fac cercetări în legătură cu vechile noastre relații.

„Luptăm pentru prosperitatea poporului"

La reverul Klavdiei Mihailovna Loșcionova, mulgătoare fruntașă în colhozul „Stalin", regiunea Moscova, strălucește o steluță de aur, distincție ce arată că în fața noastră se află un Erou al Muncii Socialiste

— Vă rugăm, Klavdia Mihailovna, să ne vorbiți despre munca dv. de mulgătoare fruntașă, în colhozul „Stalin". Știm că această muncă v-a adus înalta distincție de Erou al Muncii Socialiste.

— Acest înalt titlu l-am dobîndit în 1950, printr-o atentă și stăruitoare activitate în munca cu animalele colhozului, pe care o îndrăgesc. Sarcina noastră, a oamenilor sovietici, este să luptăm pentru prosperitatea poporului. In munca mea, lupta pentru prosperitate constă în a obține o producție de lapte cît mai mare și sînt fericită că rezultatele acestei munci contribuie în felul lor la bunăstarea tovarășilor mei de muncă din alte ramuri de activitate.

In colhozul nostru din satul Didinovo, această sarcină se află la loc de cinste. Iată, de pildă, ce rezultate am obținut prin munca mea. Mi-au fost date în grijă cîteva vaci de rasă. In medie, am obținut anual cîte 5.840 kg. lapte de la fiecare vacă, ajungînd să realizez uneori chiar cîte 30—34 kg. zilnic de la unele. De pildă, de la cea mai mare dintre ele, Fiona, am reușit să obțin adesea această cantitate. Anual, Fiona a dat 8.400 kg., iar altă vacă, Snegurka, 6.740 kg. lapte. Ambele animale au fost socotite ca exemplu de îngrijire și producție de lapte

— Cititorii noștri, îndeosebi cei tineri și țăranii muncitori, ar fi foarte interesați să afle cîte ceva și despre metodele pe care le-ați folosit în munca de mulgătoare, pentru a obține aceste rezultate strălucite

— In primul rînd, am acordat atenție hranei animalelor. Alimentația lor o fac de 4 ori pe zi, atît vara cît și iarna. Iarna, în deosebi, alimentația vacilor cere grijă deosebită. Prima „masă" le-o dau la ora 7 dimineața. De obicei, dau vacilor fîn amestecat cu apă în care am dizolvat sare. Aceasta le trezește pofta de mîncare. De altfel, mi-am făcut un obicei de a menține tot timpul în iesle, la îndemîna vacii, apă și sare. In restul „meselor", care au loc întotdeauna la ore regulate, folosesc sfeclă sau concentrate din diferite nutreturi. Adesea schimb ordinea hranei inversînd alimentația, ceea ce are influență bună asupra stării fizice a vacii și desigur asupra calității și cantității laptelui De asemenea, în perioada de vară, spre sfîrșitul lunii iulie, cînd iarba începe să se împuțineze și să se usuce, devenind neîndestulătoare și neîndeajuns de hrănitoare, completez hrana vacilor cu ierburi conservate și concentrate.

Bine înțeles, grijii pentru alimentație îi adaug grija pentru curățenia staulului și a animalelor. Mecanizarea muncii constituie, firește, și ea un ajutor în obținerea de mari cantități de lapte. La noi în colhoz avem aparate de muls electrice, instalație de apă caldă și rece și adăpătoare automate

Pentru a munci cît mai bine citesc mereu cărți și broșuri tehnice în specialitatea mea și întreținstrînse legături în vederea schimbului de experiență cu tovarășele mele de muncă din colhozul nostru și din alte colhozuri și sovhozuri. De un mare folos ne sînt consfătuirile cu savanții zootehnicieni

„Cele mai bune forțe actoricești ale noastre au lucrat cu dragoste la dublarea filmului „Mitrea Cocor"

Cine n-a văzut „Cavalerul Stelei de Aur"? Dar „AmiralulUșakov" și „Taras Șevcenko"? In prezent, rulează pe ecranele noastre filmul „Agentul Nr. 13". In toate aceste filme, rolul principal îl deține deosebit de talentatul actor sovietic Serghei Fiodorovici Bondarciuk, artist al poporului din U.R.S.S. și de cîteva ori laureat al Premiului Stalin. Prețuitul artist sovietic este însă cunoscut și pe altă cale: a lucrat la dublarea filmului românesc „Mitrea Cocor". Intrebării puse de noi, i-a răspuns cu multă căldură:

— Pentru noi, actorii sovietici, a fost o bucurie mare contribuția la mai buna răspîndire în fața spectatorilor sovietici a acestui valoros film romînesc. Cele mai bune forțe actoricești ale noastre au lucrat cu cea mai mare dragoste la dublarea în limba rusă a filmului. Inainte încă de a se ivi prilejul acesta, mulți dintre noi am citit cu interes romanul scriitorului Mihail Sadoveanu. „Mitrea Cocor", tipărit în tiraje mari în U.R.S.S., este iubit de cititorii sovietici și pe mine personal cartea m-a emoționat adînc. Contribuția mea la dublarea filmului, turnat după roman, a fost putința de a-mi exprima, mai concret, emoția pe care mi-o dăduse lectura cărții.

— Care a fost rolul dv. cel mai drag de pînă acum?

— Taras Șevcenko. Era și prima mea creație mai importantă, după terminarea institutului. Nu tăgăduiesc emoția care mă încercase, căci a-l juca pe cel mai mare poet al Ucrainei era, pentru tînărul actor de atunci, o sarcină plină de grea răspundere. Trebuie să spun că am simțit nevoia unui an întreg de muncă pregătitoare. In acest răstimp, am studiat temeinic viața și opera poetului, caracteristicile epocii în care a trăit și a creat el. Am intrat în rol numai după ce izbutisem să cunosc pe calea studiului toate amănuntele de seamă care-mi comunicau figura vie a marelui poet al poporului ucrainean. Și, apoi, aș vrea să adaug că eu însumi sînt născut în Ucraina.

— Vreți să ne spuneți cîteva amănunte în legătură cu munca dv. în vederea interpretării rolului lui Serghei Tutarinov, eroul romanului lui Babaevski? Spectatorii noștri au îndrăgit deosebit de mult acest personaj..

— Dacă în filmul despre Taras Șevcenko avem a face cu un personaj istoric, dincoace era vorba de o temă contemporană, cu eroi din zilele noastre. Echipa noastră de filmare a plecat la fața locului, adică pe meleagurile unde se petrece acțiunea romanului lui Babaevski, și a stat acolo vreo 4 luni. Așa, cunoscînd realitatea în ce are ea mai concret și mai deplin, actorul are putința de a-și lărgi orizontul, de a dobîndi acele amănunte indispensabile creării unui erou viu. Firește, stilul, concepția artistului îi arată cum să-și trateze eroul, dar cunoașterea ambianței în care trăiește acesta este absolut necesară

— Cinematografia noastră e tînără de tot, dar am vrea să comunicăm cititorilor noștri impresiile pe care vi le-au lăsat filmele romînești vizionate pînă acum.

— Am apreciat din toată inima filmul „Mitrea Cocor" ,despre care am vorbit adineauri. La festivalul cinematografic de la Karlovy Vary am văzut „Nepoții gornistului" Filmul „Mitrea Cocor" are incontestabil frumusețile lui, este fără îndoială o bună realizare, dar vizionînd „Nepoții gornistului" îți dai seama de pașii repezi cu care evoluiază cinematografia Republicii Populare Romîne. Am mai văzut filmul-spectacol „O scrisoare pierdută" pe care l-am urmărit cu mare interes. Clasica piesă a lui Caragiale, după cum probabil știți, e foarte prețuită la noi: editurile au tipărit-o în mari tiraje și piesa s-a jucat cu succes pe scena Teatrului de Satiră din Moscova. N-am văzut multe filme românești, dar cele pe care le cunosc pot spune că îmi dovedesc cu prisosință măiestria actorilor romîni.

Conversația alunecă apoi spre alte și alte ramuri ale cinematografiei. Aflăm de la valorosul artist sovietic multe lucruri noi din munca studiourilor de film din U.R.S.S. De exemplu, S. F. Bondarciuk ne informează că în Uniunea Sovietică se experimentează acum așa numitul „ecran lat", care cere și a numite mijloace de proiecție. In acest sens, regizorul Ptușko lucrează la un film despre vestitul erou rus Ilia Muromet, în care va juca și S. F Bondarciuk Pentru a înfățișa spectatorului peisaje sau panorame mai vaste, filmul va fi proiectat, în anume părți ale sale, pe un asemenea „ecran lat", pe care proiecția se va face simultan și alăturat din 3 aparate diferite.

— La ce mai lucrați pe lîngă „Ilia Muromeț"?

— Voi juca un rol într-un film ce se va realiza după „Sfîrleaza" lui Cehov. Afară de asta, regizorul Gherasimov a scris un scenariu inspirat din munca judecătorilor populari. La realizarea filmului voi lua și eu parte.

„De la volanul mașinii la combina carboniferă"

Știam că la început Nikolai Kuprianovici Serbinovici a fost șofer și că a îmbrățișat munca de miner doar de cîțiva ani, după ce s-a sfîrșit războiul și oamenii sovietici s-au întors la munca lor obișnuită. Nikolai Kuprianovici purtînd pe piept 4 medalii, înalte distincții care-i dovedesc vitejia și meritele militare, s-a reîntors și el la munca sa obișnuită, munca de șofer.

— Cititorii ziarului nostru ar vrea să cunoască, i-am spus noi, ce v-a atras către munca de miner, ce v-a îndemnat să treceți de la volanul mașinii, la conducerea combinei carboniiere?

— Faptul că am părăsit munca de șofer ca să lucrez în minele de cărbuni ale Donbassului nu trebuie să vi se pară atît de deosebit. Totuși, cotitura aceasta de viață își are povestea și înțelesul ei. De fapt, mă trag dintr-o veche familie de mineri. Tatăl meu a lucrat în mină și sub orînduirea țaristă, orînduire blestemată de popoarele țării noastre și despre care nu vreau să mai vorbesc acum. Ceea ce vreau să arăt totuși, este că munca pe atunci era deosebit de grea, deoarece minerii munceau cu unelte primitive, erau prost plătiți și erau tratați neomenește.

Cînd a venit timpul să-mi aleg o meserie, am vrut să mă fac și eu miner, dar tatăl meu mi-a interzis cu hotărîre acest lucru. Dăinuia în el încă amintirea anilor de muncă de sclav în minele împărăției țariste, amintirea condițiilor de lucru care făceau ca viața minerilor să atîrne de un fir de păr. Așa am renunțat la o dorință fierbinte a mea, munca în mină, către care mă îndemna inima de miner moștenită de la tatăl meu. In anul 1936 m-am făcut șofer. Ca șofer am făcut și războiul și șofer am rămas pînă în 1948.

— In minele de cărbuni din Donbass cînd ați început să lucrați? Povestiți-ne ceva din munca dv., ceva despre atracția ce o simțiți pentru această muncă.

— In minele de cărbuni din Donbass lucrez de curînd. Sînt vreo 6 ani. Am revenit la munca părinților mei atras de... dacă vreți numiți-o tradiția familiei noastre de mineri. Deși grea și plină de primejdii în trecut, munca de miner ne-a atras întotdeauna. Este greu de explicat. E ceva asemănător cu dragostea marinarului pentru mare. Dacă într-o zi nu cobor în mină, nu mă simt în apele mele. Parcă mi-ar lipsi ceva. Noi, minerii din Donbass, ne mîndrim cu semnele pe care uneori le căpătăm în munca zilnică de mină, în luptă cu încăpățînarea pămîntului care nu întotdeauna ne cedează cărbunele cu ușurință. Iată aici la mînă un semn căpătat într-o astfel de împrejurare și sub care s-a infiltrat praful de cărbune. Cu el voi rămîne toată viața, dar mă mîndresc, căci îl socot ca o distincție primită în munca subterană.

Dealtminteri, tradiția familiei n-a fost singurul îndemn care m-a îndrumat spre mină. Am socotit că aici, extrăgînd cărbunele atît de folositor reconstrucției, înfloririi orașelor și satelor, industriei noastre, voi fi mai folositor poporului meu. Acum sînt sigur că nu am greșit cînd am procedat astfel.

— Am aflat că în munca dv. sînteți fruntaș, că pentru meritele dv. în producție ați fost ales deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. Vă rugăm să ne povestiți și despre realizările dv. în muncă.

— Pînă în 1952 am lucrat la noile combine de cărbune perfecționate Ș.B.M.-1 create de inginerii noștri. Aceste mașini minunate care urmau să ne ușlesnească mult munca trebuiau încercate. 5 mine au fost înzestrate cu astfel de combine pentru încercare. La mina unde lucram, combina de cărbune mi-a fost încredințată mie. Am lucrat cu rîvnă pentru a demonstra calitățile acestei mașini, o mașină sovietică, și împreună cu tovarășii mei de muncă i-am adus unele modificări și îmbunătățiri. Pe baza observațiilor făcute a fost construită o nouă mașină care, la mina noastră a dat rezultatele cele mai bune, pot să spun chiar neașteptate. Intr-o lună, combina de cărbune a săpat în strat 260 m. de tunel. Aceasta este o realizare, un mare pas făcut înainte față de cei 60—80 m ce se săpau pînă atunci cu mijloace nemecanizate

Pentru munca pe care am depus-o la încercarea combinei Ș.B.M.-1, cît și pentru aportul creator adus la îmbunătățirea acestei mașini, mi s-a conferit titul de miner fruntaș și distincția „Pentru merite excepționale în industria carboniferă". Apoi, am fost numit șef de sector al minei Nr 1 „Celiuskinți", orașul Stalino Poporul a socotit că însușirile mele pot fi folositoare în slujba activității obștești și m-a ales reprezentant al său în Sovietul Suprem al U.R.S.S. Un deputat sovietic este dator să se îngrijească de alegătorii săi, de popor, să exprime năzuințele și să i le traducă în viață. Ca deputat, mă străduiesc să contribui la îmbunătățirea și înfrumusețarea vieții concetățenilor mei.

★

Oaspeții noștri sovietici se află printre noi de cîteva zile. Urmează un răstimp de întîlniri fructuoase, de temeinice schimburi de experiență, de noi învățăminte pe care poporul nostru muncitor le va acumula și folosi în construirea socialismului. O convorbire, ca cea de față, nu dă decît crîmpeie. Delegații sovietici, aflați printre noi, vor sta însă de vorbă cu oamenii muncii din țară și roadele experienței lor, transmise nemijlocit, se vor arăta, bogate, în curînd. Aceste roade vor oglindi temeinic întreaga lor activitate printre noi, în Luna Prieteniei Romîno-Sovietice.

Pavel ULMU
Gh. BRATESCU

Activitatea delegației sovietice

In cursul dimineții de 11 octombrie, delegația oamenilor de știință, cultură și artă, fruntași din industrie și agricultură din U.R.S.S. care participă la sărbătorirea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, a făcut o vizită la Consiliul General A.R.L.U.S.

Oaspeții sovietici au fost primiți de tovarășii dr. I. Bogdan și M. Socor, vicepreședinți ai Consiliului General A.R.L.U.S., acad. N. Profiri, vicepreședinte al Academiei R.P.R., N. Tețea, Sanda Rangheț, E. Rodan, secretari ai Consiliului General A.R.L.U.S., M. Gherman, D. Mihalache, Ilca Melinescu, membri ai biroului Consiliului General A.R.L.U.S.

A fost de asemenea de față E. N. Tihonov, reprezentantul permanent al V.O.K.S.-ului în R.P.R.

Tov. N. Tețea a făcut oaspeților o amplă informare asupra activității A.R.L.U.S.-ului în cei zece ani de la înființare.

La sfîrșitul întîlnirii, care a decurs într-o atmosferă deosebit de prietenească, conducătorul delegației sovietice, P. A. Baranov, a mulțumit călduros conducătorilor A.R.L.U.S.-ului pentru primirea călduroasă făcută delegației, exprimîndu-și încrederea în continua înflorire a prieteniei poporului romîn cu popoarele sovietice.

★

P. A. Baranov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., directorul Institutului de Botanică al Academiei de Științe a U.R.S.S., conducătorul delegației sovietice și M. A. Kveselava, președintele Consiliului de conducere al Asociației gruzine pentru relațiile culturale cu străinătatea, au vizitat în ziua de marți 12 octombrie Universitatea „C. I. Parhon", Facultatea de Filologie, Facultatea de Biologie și Institutul de Botanică.

La rectoratul universității, oaspeții sovietici au fost primiți de prof. Nicolaie Sălăgeanu, membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Universității „C. I. Parhon", acad. Al. Rosetti, prof. Alexandru Graur, membru corespondent al Academiei R.P.R., și alții.

★

In dimineața aceleiași zile, compozitorul Reinhold Glier, artist al poporului al U.R.S.S., de mai multe ori laureat al Premiului Stalin, membru al delegației sovietice care se află în țara noastră cu prilejul sărbătoririi Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, a făcut o vizită la sediul Uniunii Compozitorilor din R.P.R.

Oaspetele a fost întîmpinat de un mare număr de compozitori romîni

Cu acest prilej, R. M. Glier s-a interesat îndeaproape de problemele actuale ale creației muzicale din țara noastră, împărtășind celor prezenți învățăminte din experiența personală și din activitatea compozitorilor din Uniunea Sovietică.

★

M. Z Ianciuk, ziaristă, redactor șef adjunct al revistei „Femeia Sovietică", K. M. Loscionova, mulgătoare fruntașă din colhozul „Stalin", regiunea Moscova, Erou al Muncii Socialiste, și R. S. Emțova, secretara delegației, au vizitat Comitetul Femeilor Democrate din R.P.R.

★

Marți dimineața, ing. Fiodor Lukici Kovaliov, laureat al Premiului Stalin, deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R., locțiitorul șefului direcției tehnice din Ministerul mărfurilor industriale de larg consum al U.R.S.S., a făcut o vizită la Ministerul Industriei Ușoare, unde a fost întîmpinat de tov Alexandru Sencovici, ministrul Industriei Ușoare, ing. Horațiu Atanasiu, Elena Eremia și Ștefan Simion, locțiitori ai ministrului Industriei Ușoare. In discuțiile prietenești ce au avut loc, F. L. Kovaliov, a vorbit despre larga acțiune ce se desfășoară în U.R.S.S. pentru sporirea producției bunurilor de larg consum.

★

In cursul dimineții de marți, Klavdia Mihailovna Loscionova, mulgătoare fruntașă din colhozul „Stalin", regiunea Moscova, Erou al Muncii Socialiste, însoțită de R S Emțova, secretara delegației sovietice, a făcut o vizită la Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Oaspeții sovietici au fost întîmpinați de tov. Constantin Popescu, ministrul Agriculturii și Silviculturii, Nicolae Giosan, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, de directori generali și șefi de serviciu din minister, ingineri și tehnicieni specialiști în creșterea vitelor.

K. M. Loșcionova a răspuns la întrebările privind realizările colhozului „Stalin", și a înfățișat metodele folosite de mulgătoarele fruntașe din Uniunea Sovietică.

★

N. K. Serbinovici, miner fruntaș din Donbass, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., membru al delegației sovietice, a vizitat marți dimineața Ministerul Industriei Cărbunelui.

Oaspetele a fost întîmpinat de către tov. Buior Almășan, locțiitor al ministrului Industriei Cărbunelui.

N. K. Serbinovici s-a interesat de realizările obținute în dezvoltarea industriei noastre carbonifere Oaspetele a vorbit apoi despre perspectivele largi de dezvoltare ale industriei carbonifere sovietice.

—•—

Emisiunile „Lecții de limba rusă prin radio"

Incepînd din ziua de 12 octombrie a.c. emisiunile „Lecții de limba rusă prin radio" se transmit după următorul program:

Emisiunea **„Să învățăm limba rusă cîntînd"** se va transmite în fiecare marți, la orele 18,00 pe 1935, 202 și 206 metri lungime de undă.

Miercuri se vor transmite **lecțiile ciclului I pentru începători** la orele 18,00 pe 1935, 202 m. lungime de undă. Joi, **ciclul II pentru avansați**, orele 18,40 pe 285 și 351 m lungime de undă. Vineri, **ciclul III perfecționare**, orele 18,40 pe 285 și 351 m. lungime de undă.

Lecțiile de limba rusă prin radio se predau după manualele de limba rusă pentru cursurile populare de la orașe, editate de A.R.L.U.S Cei ce doresc să obțină aceste manuale și să dea examene la sfîrșitul anului școlar, vor putea să se înscrie la comitetele raionale A.R.L.U.S. în raza cărora domiciliază.

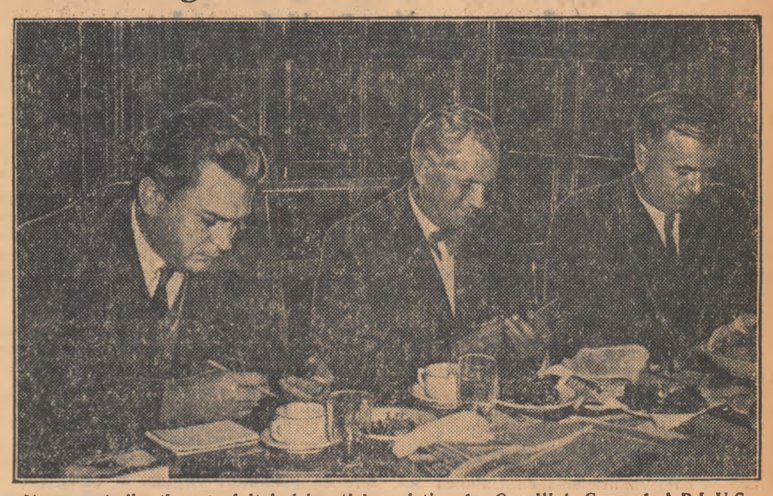

Un aspect din timpul vizitei delegației sovietice la Consiliul General A.R.L.U.S.

Membrii delegației sovietice care ne vizitează țara

Pavel Alexandrovici Baranov

P. A. Baranov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., directorul Institutului de botanică al Academiei de Științe a U.R.S.S., conducătorul delegației, este doctor în științele biologice. A funcționat între anii 1920-1945 ca profesor la Universitatea din Taşkent, în Asia Centrală. In anul 1937 a organizat o stațiune de cercetări biologice în Munții Pamirului, la cea mai mare altitudine (3860 m.), stațiune unde se continuă și astăzi cercetările In anul 1945, împreună cu academicianul Titin, organizează grădina botanică a Academiei de Științe, unde a fost apoi director adjunct.

Intre anii 1949—1954 a fost președintele filialei din R.S.S. Moldovenească a Academiei de Științe a U.R.S.S. P. A. Baranov a participat ca delegat la Congresele Mondiale ale botaniștilor ținute la Stockholm în 1950 și la Paris în 1954.

Astăzi, este director al Institutului de Botanică „V. L. Komarov" al Academiei de Științe din Leningrad. Cercetările sale științifice s-au îndreptat în special asupra biologiei plantelor în tinuturile cu clima cea mai aspră.

Este autorul a numeroase lucrări științifice. In curînd va apare o nouă lucrare a sa: „Istoria embriologiei plantelor".

Reinhold Moritovici Glier

R. M. Glier a studiat la Conservatorul din Moscova, pe care l-a terminat în anul 1900.

Glier a fost elevul vestiților maeștri ai muzicii Arenski, Ipolitov-Ivanov și Serghei Taneev și, la rîndul său, profesorul unora dintre cei mai de seamă compozitori sovietici ca: Prokofiev, Miaskovski, Radkievici, Novikov și alții. Intreaga sa activitate creatoare s-a desfășurat pe linia măreților tradiții ale muzicii clasice ruse.

Pentru lucrările sale componistice deosebită valoare a fost distins de două ori cu Premiul Stalin, iar în anul 1938 i s-a conferit titlul de „Artist al poporului din U.R.S.S.". Lucrările sale cum ar fi operele: „Șah-Senem", „Ghiulsana" și „Rachel", baletele „Macul Roșu", „Comediantii", „Zaporojenii", „Călărețul de aramă" precum și simfoniile sale și alte lucrări, sînt cunoscute și apreciate atît în Uniunea Sovietică cît și peste hotare. De un deosebit succes s-a bucurat în țara noastră baletul „Macul Roșu", a cărui muzică a fost compusă de Glier în 1927. „Călărețul de aramă", balet compus în 1949, va fi prezentat de către Teatrul de Operă și Balet din București în cadrul manifestărilor Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice.

Actualmente, R M. Glier are în pregătire opera „Taras Bulba", după cunoscuta povestire a lui Gogol.

Mihail Alexandrovici Kveselava

M. A. Kveselava, președintele Consiliului de conducere al Asociației gruzine pentru relațiile culturale cu străinătatea, fost director al studioului cinematografic din Tbilisi, directorul Institutului de literatură din Tbilisi, este profesor de istoria literaturilor europene la Universitatea „I. V. Stalin" din Tbilisi, aceeași universitate pe care a absolvit-o în anul 1940 cu teza „Varianta engleză despre basmele germane ale dr. Faust". M. A. Kveselava continuă să lucreze la o serie de studii asupra literaturii apusene.

In anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei a luptat pe front, participînd și la luptele pentru eliberarea Romîniei.

După război, studiile sale s-au îndreptat îndeosebi asupra literaturii bulgare, publicînd și o istorie a acestei literaturi. Se ocupă de asemenea de istoria relațiilor culturale ale Gruziei cu țările de democrație populară și în special cu Republica Populară Romînă, relații care au o tradiție foarte veche.

Serghei Fiodorovici Bondarciuk

Cunoscutul actor de cinematograf S. F. Bondarciuk a absolvit Institutul cinematografic în anul 1948. Imediat după terminarea Institutului, el a devenit artist al studioului „Moskva-GIK" Tînărul actor a găsit aici cele mai prielnice condiții de afirmare a posibilităților sale creatoare. Masele largi de spectatori din U.R.S.S. și de peste hotare au apreciat talentul lui S. F Bondarciuk în filmele artistice de mare răsunet ca „Tînăra Gardă", „Taras Șevcenko", „Cavalerul Stelei de Aur", „AmiralulUșakov". In filmul „Agentul Nr. 13", care rulează acum pe ecranele cinematografelor noastre, S. F. Bondarciuk creează cu multă forță chipul scriitorului sovietic, indestructibil atașat de cauza poporului său — cauza construirii . comunismului, de lupta pentru apărarea păcii în lumea întreagă

Pentru interpretarea rolurilor din filmele „Cavalerul Stelei de Aur" și „Taras Șevcenko", S F. Bondarciuk a fost distins cu Premiul Stalin, iar în anul 1953 i s-a conferit titlul de artist al poporului al U.R.S.S.

Marta Zaharovna Ianciuk

Ziaristă, activează în presă din anul 1933. A lucrat înainte la gazeta orășenească „Taganrogskaia Pravda" din Taganrog și la ziarul „Komunard" din orașul Vorosilov, iar în timpul războiului la ziarul „Trud" din regiunea Rostov.

Incepînd din anul 1950, Marta Zaharovna Ianciuk lucrează la revista „Sovietskaia Jenșcina" (Femeia sovietică) unde ocupă postul de redactor șef adjunct.

Fiodor Lukici Kovaliov

In anii 1924—1926, F. L. Kovaliov lucra ca muncitor țesător la o fabrică de produse textile din regiunea Kursk A urmat, apoi, cursurile Facultății muncitorești și cele ale Institutului Textil.

După terminarea studiilor, conduce secția fabricii în care lucrase pînă atunci, devine inginer șef al fabricii, iar mai tîrziu, rînd pe rînd, director al mai multor fabrici textile. Astăzi, lucrează în cadrul Ministerului mărfurilor industriale de larg consum al U.R.S.S.

In cursul îndelungatei sale activități, F. L. Kovaliov a fost preocupat în permanență de îmbunătățirea proceselor de producție în vederea sporirii producției și productivității muncii. In anul 1951, pentru introducerea metodei care-i poartă numele, a fost distins cu Premiul Stalin. Este deputat în Sovietul Suprem al R S F S R

Metoda Kovaliov este aplicată pe scară largă nu numai în Uniunea Sovietică, ci și dincolo de hotarele ei, în țările de democrație populară.

Klavdia Mihailovna Loșcionova

K. M. Loșcionova este mulgătoare fruntașă în colhozul „Stalin" din regiunea Moscova, Erou al Muncii Socialiste. Pînă în 1929, cînd s-a creat colhozul, a lucrat într-un sovhoz din aceeași regiune După 1929, timp de 6 ani, a lucrat la muncile agricole din colhoz, după care a devenit mulgătoare. In 1938 a participat la expoziția agricolă a U R S.S Pe atunci, ea obținea o cantitate de 3845 litri de lapte anual de la o vacă Pentru realizările ei în muncă, K. M Loscionova a fost distinsă în 1940 cu medalia „Lucrătoare agricolă fruntașă".

In perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei, Loșcionova luptă pe front, fiind decorată.

După terminarea războiului, vestita mulgătoare se întoarce la munca pașnică, în colhozul ei. In anul 1945 și apoi a doua oară în 1951 este distinsă cu „Steagul roșu al muncii".

La Expoziția Agricolă Unională de la Moscova, se află expusă una din vacile îngrijite de ea, care dă o producție anuală de 6575 l. de lapte.

Nikolai Kuprianovici Serbinovici

N K. Serbinovici este unul dintre vestiții mineri din bazinul Donețului, care dau Țării Sovietice cantități tot mai mari de cărbune.

In anul 1937 N K Serbinovici era șofer, iar în anul 1939 se înrolează în rîndurile Armatei Sovietice. In mină, intră pentru prima oară în anul 1948, cînd lucrează ca ajutor de mașinist la mina Nr. 1 „Celiuskinți" din Donbass. Din anul 1952 devine conducătorul unei combine carbonifere

El s-a aflat în primele rînduri ale minerilor care luptau pentru mecanizarea înaltă a muncii în mine și a fost printre primii care au experimentat folosirea combinei pentru extracția de cărbune.

Pentru activitatea sa rodnică în această direcție, pentru succesele obținute în producție N. K. Serbinovici a fost ales deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Adunarea festivă de deschidere a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice şi de sărbătorire a 10 ani de activitate a A. R. L. U. S. - ului

Cuvîntarea tov. Gh. Hossu

In aceeaşi atmosferă de entuziasm cu care oamenii muncii au salutat de curînd împlinirea primului deceniu de viaţă liberă, poporul nostru întîmpină marea şi scumpa lui sărbătoare — Luna Prieteniei Romîno-Sovietice — care va culmina cu cea de a 37-a aniversare a celui mai măreţ eveniment din istoria omenirii — Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie.

An de an, sărbătorirea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice care a intrat adînc în tradiţia poporului nostru, aduce la viaţă noi forme de manifestare a dragostei şi recunoştinţei pe care poporul nostru le poartă eliberatorilor şi prietenilor săi de nădejde — oamenilor sovietici, constructorii comunismului. Această sărbătoare populară dovedeşte de fiecare dată că prietenia cu Uniunea Sovietică constituie pentru poporul nostru unul din bunurile cele mai de preţ, un sprijin hotărîtor în lupta pentru victoria socialismului în patria noastră. Drumul prieteniei cu Uniunea Sovietică este drumul libertăţii, drumul vieţii, drumul fericirii.

Bogată şi glorioasă este istoria legăturilor prieteneşti dintre poporul nostru şi marele popor de la Răsărit! Aceste legături consemnate în cartea de aur a istoriei poporului nostru, s-au închegat din cele mai vechi timpuri şi s-au întărit prin sîngele vărsat împreună pe cîmpurile de luptă pentru libertate de către cei mai buni fii ai poporului nostru şi ai marelui popor rus.

Mărturii despre această prietenie, care s-a manifestat cu o forţă deosebită în toate momentele de răscruce ale istoriei poporului nostru, găsim în letopiseţele cronicarilor, în scrierile fruntaşilor noştri poeţi şi prozatori, ca şi în cîntecele şi baladele create de popor şi transmise din generaţie în generaţie, pînă în zilele noastre. Istoria a dovedit că această prietenie a constituit întotdeauna un factor de progres pentru ţara noastră. Cu ajutorul direct al poporului rus, poporul romîn a scuturat, în anul 1877, jugul secular al stăpînirii otomane. Sub influenţa mişcării revoluţionare din Rusia s-a dezvoltat şi mişcarea muncitorească din ţara noastră.

Victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, care a deschis o nouă eră în istoria omenirii şi a aprins în inimile tuturor popoarelor flacăra nădejdii în triumful definitiv al libertăţii omului, a avut o uriaşă însemnătate şi pentru ţara noastră. În epoca marelui avînt al luptei revoluţionare determinată de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie a luat fiinţă în 1921, Partidul Comunist din Romînia, care din prima zi a existenţei sale a luptat consecvent pentru prietenia cu marea Ţară a Socialismului.

In perioada dintre cele două războaie, masele muncitoare din Romînia au năzuit din adîncul inimii să afle cît mai multe lucruri despre vecinul de la răsărit, unde muncitorii şi ţăranii eliberaţi de exploatare construiau cu un avînt nemaicunoscut în istorie o societate nouă. În ciuda zidului de calomnii şi minciuni ridicat de burghezie, adevărul luminos despre primul stat socialist pătrundea în masa poporului nostru, însufleţindu-l în lupta sa pentru o viaţă mai bună.

Victoria de însemnătate istorică mondială a Uniunii Sovietice în cel de al doilea război mondial şi eliberarea Romîniei de către glorioasa Armată Sovietică au creat condiţii favorabile ca poporul romîn, condus de partid, să sfarme dominaţia imperialistă, să-şi cucerească o deplină şi reală independenţă naţională.

Sub conducerea partidului clasei muncitoare, poporul nostru a desfăşurat cu succes lupta pentru răsturnarea de la putere a claselor exploatatoare, pentru făurirea regimului democrat-popular.

Poporul nostru eliberat de sub jugul fascist a simţit întotdeauna ajutorul puternic şi frăţesc al Uniunii Sovietice. Această atitudine generoasă a Uniunii Sovietice nu-şi găseşte seamăn în istoria legăturilor dintre state, ea constituie cea mai strălucită manifestare a politicii externe sovietice de apărare a independenţei şi egalităţii în drepturi a tuturor ţărilor şi popoarelor, o expresie a relaţiilor de tip nou statornicite în viaţa internaţională de către Uniunea Sovietică.

Cu ajutorul U.R.S.S., poporul nostru, strîns unit în jurul Partidului Muncitoresc Romîn şi al guvernului R.P.R., a putut respinge manevrele întreprinse de imperialişti pentru a răpi ţării noastre independenţa şi suveranitatea, a putut păşi înainte pe drumul luminos al construirii socialismului.

Cu sprijinul frăţesc al Uniunii Sovietice şi prin aplicarea creatoare a experienţei istorice a construirii socialismului în U.R.S.S., poporul nostru, condus de partid, a reuşit să lichideze într-un timp scurt, ruinele războiului, să dea un curs nou, ascendent, economiei naţionale în scopul satisfacerii într-o măsură tot mai mare a nevoilor mereu crescinde ale celor ce muncesc. Acest ajutor, de cea mai înaltă calificare, îmbracă cele mai variate forme. El constă din materii prime, maşini şi utilaje moderne, documentaţie tehnică, din sfaturile şi experienţa eminenţilor specialişti sovietici.

Nu există domeniu de activitate, nu există sector de muncă unde roadele minunate ale prieteniei şi ajutorului poporului frate sovietic să nu se facă simţite din plin.

Deosebit de preţios este ajutorul şi experienţa bogată sovietică pentru înflorirea ştiinţei, culturii şi artei noastre.

In studierea aprofundată a minunatelor realizări ale ştiinţei şi artei sovietice, intelectualitatea noastră înaintată găseşte un izvor nesecat de cunoştinţe şi de forţă în opera de dezvoltare a ştiinţei şi culturii legate de viaţă, de interesele poporului nostru muncitor.

Poporul romîn nutreşte o dragoste şi recunoştinţă fără margini faţă de marea sa prietenă şi eliberatoare, Uniunea Sovietică, al cărei ajutor permanent şi multilateral constituie un factor hotărîtor pentru construirea socialismului în ţara noastră.

Uriaşele succese dobîndite de popoarele sovietice în construirea comunismului însufleţesc pe oamenii muncii care făuresc orînduirea socialistă în patria noastră.

Strălucitele succese obţinute de U.R.S.S., care vorbesc lumii întregi despre superioritatea incontestabilă a orînduirii socialiste asupra celei capitaliste, umplu de bucurie inimile oamenilor muncii din ţara noastră şi ale tuturor popoarelor iubitoare de pace.

In primele 6 luni ale acestui an, producţia industrială a Uniunii Sovietice a făcut un nou şi viguros salt înainte, crescînd cu 14% în comparaţie cu perioada corespunzătoare a anului trecut. S-a dezvoltat cu deosebire producţia bunurilor de larg consum, fapt care a dus la ridicarea simţitoare a nivelului de trai al oamenilor sovietici. Pe întreg teritoriul U.R.S.S. au fost desţelenite şi arate pînă în august anul acesta în colhozuri şi sovhozuri peste 14 milioane hectare de pămînturi virgine, al căror rod va spori în anii următori belşugul oamenilor sovietici.

Anul acesta a adus lumii întregi vestea strălucitei victorii a ştiinţei şi tehnicii sovietice, construirea şi darea în exploatare a primei centrale electrice din lume care funcţionează pe bază de energie atomică.

Dispunînd de o uriaşă forţă economică şi politică şi de un mare prestigiu internaţional, Uniunea Sovietică desfăşoară cu fermitate politica de apărare a păcii, politică ce corespunde intereselor vitale ale tuturor popoarelor şi pe care o sprijină toţi oamenii cinstiţi şi iubitori de pace de pe glob, care văd pe drept cuvînt în Uniunea Sovietică scutul de neclintit al păcii şi libertăţii popoarelor.

Mase tot mai largi din lumea întreagă îşi exprimă cu putere adeziunea lor la acţiunile întreprinse de Uniunea Sovietică pentru destinderea continuă a încordării internaţionale şi apărarea păcii.

Asemenea iniţiative de mare răsunet, pe care poporul nostru le sprijină din toată inima, sînt istoricele propuneri ale U.R.S.S. privitoare la asigurarea securităţii colective în Europa, la reducerea armamentelor şi interzicerea armelor de exterminare în masă, la rezolvarea paşnică a problemei germane.

Cît de puternic contrastează politica externă a Statului Sovietic, relaţiile de sinceră colaborare şi ajutor prietenesc ce caracterizează legăturile dintre ţările puternicului lagăr al păcii şi socialismului, cu politica de jaf şi exploatare dusă de cercurile agresive imperialiste şi care are ca efect pierderea independenţei politice şi economice a multor ţări, creşterea şomajului şi mizeriei celor ce muncesc.

Cu totul altfel se prezintă lucrurile în ţările care se bucură de prietenia şi ajutorul U.R.S.S., a căror viaţă economică şi culturală este în plină înflorire.

Mîndru de faptul că face parte din marele lagăr al păcii şi socialismului, în frunte cu U.R.S.S., poporul nostru este ferm hotărît să păşească înainte pe calea luptei şi muncii pentru făurirea unui viitor luminos, întărind necontenit relaţiile de prietenie cu marea Ţară a Socialismului victorios.

Deschiderea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice din anul acesta coincide cu o aniversare care ne umple inima de bucurie: împlinirea a 10 ani de existenţă a Asociaţiei Romîne pentru Legăturile de Prietenie cu U.R.S.S. — A.R.L.U.S.

Expresie a dragostei poporului muncitor din patria noastră faţă de Uniunea Sovietică eliberatoare, an de an A.R.L.U.S.-ul a cuprins cercuri tot mai largi de oameni ai muncii, a pătruns pînă în cele mai îndepărtate colţuri ale ţării, devenind o puternică organizaţie de masă care numără azi peste 6.000.000 membri.

Îndrumat de Partidul Muncitoresc Romîn, A.R.L.U.S.-ul şi-a luat sarcina de cinste de a populariza în rîndurile poporului nostru măreţele realizări ale Uniunii Sovietice, experienţa istorică a construirii socialismului în U.R.S.S., metodele înaintate de lucru ale constructorilor comunismului în toate domeniile de activitate, sarcina de a arăta maselor largi roadele binefăcătoare ale prieteniei şi ajutorului pe care ţara noastră îl primeşte zi de zi din partea Uniunii Sovietice.

Un loc de frunte în întreaga activitate a A.R.L.U.S.-ului l-a constituit şi îl constituie popularizarea politicii consecvente de pace a Uniunii Sovietice, a iniţiativelor guvernului sovietic îndreptate spre destinderea încordării internaţionale şi spre reglementarea pe cale paşnică a problemelor litigioase.

Purtînd mereu aprinsă făclia vie a adevărului despre marea Ţară a Sovietelor, A.R.L.U.S.-ul şi-a cîştigat tot mai mult dragostea oamenilor muncii din ţara noastră.

La conferinţele şi manifestările cultural-artistice organizate în aceşti zece ani de A.R.L.U.S., au participat milioane de oameni. Expoziţiile organizate de Asociaţia noastră, care înfăţişau diferite aspecte ale realităţii sovietice, au fost vizitate de mase mari de oameni ai muncii de la oraşe şi sate. De un mare succes s-au bucurat Decadele consacrate diferitelor republici unionale, festivalurile artistice, şezătorile, audiţiile muzicale, prezentările de filme organizate de A.R.L.U.S. Aceste manifestări au contribuit la cunoaşterea Uniunii Sovietice de către masele largi de oameni ai muncii din patria noastră, la educarea lor în spiritul dragostei şi recunoştinţei faţă de patria socialismului victorios.

Publicaţiile A.R.L.U.S. „Veac nou", „U.R.S.S.-azi" şi „Uj Szazad" joacă un rol important în informarea regulată a cititorilor asupra realizărilor oamenilor sovietici şi a roadelor aplicării experienţei sovietice în ţara noastră.

Răspunzînd interesului deosebit al oamenilor muncii din ţara noastră faţă de literatura rusă şi sovietică, editura A.R.L.U.S.-Cartea Rusă a tipărit în cei 10 ani de activitate peste 1.680 titluri de cărţi, al căror tiraj global s-a ridicat la mai mult de 25.000.000 exemplare. Numele şi operele lui Puşkin, Turgheniev, Lev Tolstoi, Cehov, Gorki, Maiakovski, Şolohov, Fadeev şi ale multor altor scriitori au devenit familiare cititorilor noştri şi fiecare carte nou apărută reprezintă o sărbătoare a culturii noastre. Dragostea şi interesul de care aceste opere se bucură în mijlocul oamenilor muncii de la noi ne-o demonstrează şi faptul că deşi tirajul creşte continuu, el este încă nesatisfăcător şi se epuizează uimitor de repede.

Pretutindeni, pe întreg cuprinsul patriei noastre, literatura sovietică, prin forţa ei mobilizatoare şi transformatoare, îndeamnă la muncă şi la luptă pentru viaţă nouă.

O activitate rodnică pe tărîmul popularizării ştiinţei şi culturii sovietice desfăşoară Institutul de Studii Romîno-Sovietic, creat de A.R.L.U.S.

A.R.L.U.S.-ul depune o activitate susţinută în organizarea cursurilor populare de limba rusă care au luat în anii din urmă un puternic avînt, numărînd în prezent peste 200.000 de elevi. Succesele obţinute în această direcţie ne îndreptăţesc să credem că odată cu anii ce vor veni, tot mai mulţi oameni ai muncii vor cunoaşte limba lui Lenin şi Stalin şi îşi vor putea însuşi nemijlocit tezaurul de cunoştinţe al popoarelor sovietice.

La invitaţia A.R.L.U.S.-ului, în aceşti zece ani, ţara noastră a primit vizita a numeroase delegaţii de oameni sovietici.

Mesageri ai păcii şi ai progresului, ei ne-au împărtăşit în nenumărate rînduri din bogatele lor cunoştinţe şi, cu răbdare, ne-au învăţat să învingem greutăţile începutului.

Ţara noastră a fost vizitată de fruntaşi în producţie, laureaţi ai Premiului Stalin, Eroi ai Muncii Socialiste, maiştri ai recoltelor bogate, eminenţi oameni de ştiinţă, artă şi cultură, oameni a căror faimă a trecut de mult hotarele U.R.S.S.

Cine dintre noi nu-şi aminteşte de vizitele oamenilor de ştiinţă Oparin, Bikov, Grekov, Nikitin şi alţii, ale scriitorilor Surkov, Ehrenburg, Fedin, Polevoi, Babaevski, ale artiştilor Cerkasov, Oistrach, Lepeşinskaia, Reizen, ale teatrului „Mossoviet" şi ale altor reprezentanţi de seamă ai culturii sovietice.

Paralel cu delegaţiile din Uniunea Sovietică, A.R.L.U.S. a trimis în U.R.S.S. numeroase delegaţii de muncitori, ţărani muncitori, oameni de cultură, care s-au întors cu bogate cunoştinţe, înarmaţi cu cele mai noi cuceriri ale culturii, ştiinţei şi tehnicii înaintate.

In întreaga sa activitate A.R.L.U.S.-ul s-a bucurat de un sprijin permanent şi larg din partea Asociaţiei Unionale pentru Legăturile Culturale cu Străinătatea — V.O.K.S., căreia îi adresează o mulţumire frăţească pentru ajutorul său preţios.

A.R.L.U.S. se află la capătul a 10 ani de muncă rodnică în care sub conducerea partidului a contribuit prin specificul muncii sale la toate acţiunile importante ale poporului nostru.

Astăzi, după zece ani, cînd facem bilanţul muncii noastre, putem privi cu mîndrie la drumul parcurs.

De la un grup de patrioţi înimoşi care în toamna anului 1944 au pus bazele Asociaţiei noastre, şi pînă la larga organizaţie de masă de azi, este un drum uriaş.

Sărbătorim acest eveniment în preajma celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Realizările obţinute pînă acum constituie pentru noi un imbold la muncă şi luptă pentru noi şi însemnate realizări.

A.R.L.U.S.-ul va populariza tot mai larg politica de pace a Uniunii Sovietice, măreţele realizări ale constructorilor comunismului, va continua să răspîndească bogata experienţă sovietică în toate ramurile de activitate, se va strădui să înarmeze pe oamenii noştri de cultură cu cele mai noi cuceriri ale ştiinţei, artei şi culturii sovietice.

In faţa A.R.L.U.S.-ului stă astăzi sarcina de a-şi intensifica activitatea cultural-politică, de a-şi îmbunătăţi conţinutul muncii, de a lega tot mai strîns munca sa de problemele actuale ale construcţiei socialiste din patria noastră. Prin popularizarea tot mai largă a experienţei oamenilor sovietici vom contribui la îndeplinirea sarcinilor puse în faţa poporului muncitor de partid şi guvern şi în primul rînd a sarcinilor privind dezvoltarea agriculturii.

Aniversarea a 10 ani de existenţă a A.R.L.U.S.-ului constituie pentru întregul nostru popor un prilej de a-şi manifesta încă odată dragostea sa fierbinte, recunoştinţa, admiraţia şi prietenia veşnică faţă de marea şi invincibila Uniune Sovietică.

Trăiască în veci prietenia de nezdruncinat dintre poporul romîn şi marele popor sovietic!

Trăiască eliberatoarea noastră, Uniunea Sovietică, glorioasa constructoare a comunismului!

Trăiască lagărul păcii, democraţiei şi socialismului, în frunte cu marea Uniune Sovietică!

Cuvîntarea lui P. A. Baranov

Dragi tovarăşi, dragi prieteni!

Vă rog să primiţi din partea prietenilor voştri — armata de mii şi mii de activişti sovietici pe tărîmul culturii, ştiinţei şi tehnicii şi din partea întregului popor sovietic sincere salutări şi felicitări cu prilejul tradiţionalei sărbători a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice.

Anul acesta, luna prieteniei coincide cu aniversarea a zece ani de rodnică activitate a Asociaţiei Romîne pentru Legăturile de Prietenie cu Uniunea Sovietică (A.R.L.U.S.), care a jucat un rol de seamă în realizarea apropierii culturale a ţărilor noastre.

Daţi-mi voie să felicit A.R.L.U.S.-ul şi pe preşedintele său, tovarăşul academician Parhon, marele savant romîn, cu prilejul glorioasei aniversări şi să urez Asociaţiei noi succese din ce în ce mai importante în nobilă sa activitate.

Oricît s-au căznit istoriografii burghezi să denatureze istoria adevăratelor relaţii dintre poporul romîn şi popoarele slave, oricît a încercat clica dominantă reacţionară a Romîniei boierilor să semene ura şi sentimente de duşmanie faţă de poporul sovietic — ei nu au reuşit. Dumneavoastră cu toţii şi noi, oamenii sovietici, ştim foarte bine că veacuri de-a rîndul s-au dezvoltat şi s-au întărit relaţiile poporului romîn cu popoarele rus, ucrainean şi cu alte popoare slave.

Încă din vremuri străvechi, slavii şi popoarele balcanice îşi împărtăşeau experienţa în domeniul agriculturii şi al creşterii vitelor. Mărturie grăitoare stau numeroase date istorice, printre care însăşi limba romînă, care a absorbit o mulţime de cuvinte slave, mai cu seamă în legătură cu agricultura. Aceasta o dovedesc şi numeroasele datini şi obiceiuri ale ţării voastre.

Kliment Efremovici Voroşilov, salutînd poporul romîn cu prilejul celei de a 5-a aniversări a eliberării ţării dumneavoastră de către Armata Sovietică, a spus: „Prietenia dintre popoarele noastre se întemeiază pe o bază solidă şi îşi are rădăcinile în trecutul istoric îndepărtat; ea a fost stropită în comun cu nobilul sînge al celor mai buni fii ai popoarelor noastre în lupta pentru independenţa împotriva asupritorilor şi a cotropitorilor".

Încă la începutul secolului XVIII, clarvăzătorul domn al Moldovei, Dimitrie Cantemir, înţelegînd că Rusia este singura mare putere ale cărei interese coincid cu năzuinţa popoarelor balcanice şi dunărene de a scăpa de jugul turcesc, a încheiat cu Petru cel Mare un tratat militar şi în anul 1711 împreună cu armatele ruse, a luptat împotriva turcilor.

In letopiseţul vremii aceleia, atribuit lui Neculae Musta s-a scris: „o mare bucurie au simţit ţările acestea şi toţi creştinii pravoslavnici la venirea oamenilor moscoviţi" (V. Cheresteşiu „Dimitrie Cantemir" — în revista „Narodno-demokraticeskaia Rumînia", nr. 12, 1953). Deşi armatele ruso-romîne nu au repurtat atunci o victorie militară, totuşi ajutorul acesta din partea ruşilor a arătat poporului romîn şi altor popoare balcanice, că ele nu sînt singure în lupta lor dreaptă pentru neatîrnare.

Victoriile repurtate de marii comandanţi de oşti ruşi Alexandr Suvorov şi Mihail Kutuzov asupra armatelor turceşti la sfîrşitul secolului XVIII au constituit una din etapele principale pe drumul eliberării Romîniei de sub jugul turcesc.

Poporul rus a acordat un ajutor hotărîtor în războiul din 1877, în urma căruia Romînia s-a eliberat de sub tirania turcească cucerindu-şi independenţa de stat.

Acum zece ani, poporul romîn a simţit din nou marea prietenie şi ajutorul poporului rus şi al celorlalte popoare sovietice, atunci cînd Armata Sovietică a zdrobit trupele germano-fasciste şi a eliberat Romînia de noii ei înrobitori — cotropitorii hitlerişti. Umăr la umăr cu Armatele Sovietice a luptat pentru eliberarea patriei sale şi divizia romînă „Tudor Vladimirescu". Pe drept cuvînt, prietenia popoarelor noastre a fost stropită cu nobilul sînge comun al celor mai buni fii ai lor. Memoria lor va trăi veşnic!

De-a lungul veacurilor s-a format şi s-a întărit apropierea culturală a popoarelor noastre. O mărturie vie a relaţiilor culturale prieteneşti între poporul romîn şi poporul rus o constituie faptul că în secolul XVII primele tipografii din principatele romîne au sosit din Rusia; acest fapt a jucat un rol uriaş în dezvoltarea tipăririi cărţilor şi, prin urmare, în dezvoltarea culturii în Romînia. Fără să vrem, ne gîndim la o paralelă istorică. În zilele noastre, cel mai mare combinat poligrafic din Romînia, Casa Scinteii „I. V. Stalin", a fost înzestrat cu utilaj sovietic de prim rang.

Literatura beletristică rusă şi ştiinţa filologiei au ajutat la formarea limbii literare romîne şi a gramaticii ei. Nu degeaba Dimitrie Custatievici, în prefaţa sa la prima gramatică a limbii romîne alcătuită de el în 1857, scria că el a folosit „izvoare adevărate, care curg veşnic şi nu seacă, de prin ţinuturile Moscovei".

Începînd cu anul 1830 au început să fie editate în Romînia traduceri din operele lui Puşkin, Derjavin, Karamzin şi ale altor poeţi şi scriitori ruşi. Influenţa literaturii ruse înaintate, a lui Puşkin, Gogol, Belinski, Cernîşevski, Dobroliubov asupra cercurilor progresiste ale intelectualităţii romîne din secolul XIX a fost uriaşă.

Aceasta o dovedeşte, de pildă, editarea în anul 1881 a revistei literare „Contemporanul". Despre ce anume scrie în opera sa „Anii de ucenicie" şi contemporanul nostru, unul din cei mai mari scriitori romîni, Mihail Sadoveanu, foarte bine cunoscut şi iubit în Uniunea Sovietică: „Valul de generozitate pe care l-a adus cu sine literatura rusă din secolul XIX, a avut o covîrşitoare înrîurire asupra intelectualităţii romîne din acea vreme".

Totodată şi talentatul fiu al poporului romîn, Antioh Cantemir, a lăsat o urmă adîncă în istoria literaturii ruse din secolul XVIII.

În istoria mişcării muncitoreşti revoluţionare din Romînia un rol excepţional l-au jucat legăturile strînse dintre revoluţionarii romîni şi ruşi. Cu ajutorul acestora din urmă, au fost create în Romînia la sfîrşitul secolului XIX primele cercuri marxiste.

„În acea vreme (de la sfîrşitul secolului XIX), centrul mişcării revoluţionare se mutase din Apusul Europei în Răsăritul Europei. De aceea, începînd cu crearea primelor cercuri muncitoreşti, **cursul întregii dezvoltări a mişcării noastre muncitoreşti este influenţat de cursul mişcării revoluţionare din Rusia,** despre care Friedrich Engels spunea încă în 1882 că ea reprezintă detaşamentul de avangardă al mişcării revoluţionare din Europa" — aşa spunea tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej în raportul său la adunarea solemnă în cinstea celei de a 30-a aniversări a întemeierii Partidului Comunist din Romînia.

Întemeiat în anul 1921, Partidul Comunist Romîn a început să popularizeze Uniunea Sovietică în rîndurile oamenilor muncii din Romînia. Zece ani mai tîrziu au luat naştere la Bucureşti şi la Iaşi primele grupuri de „Prieteni ai U.R.S.S.", iar în anul 1934 s-a organizat chiar „Asociaţia prietenilor U.R.S.S.", ce-i drept, dizolvată după puţină vreme.

Alexandru Sahia a publicat o carte plină de adevăr „U.R.S.S. azi". Toată această activitate într-o măsură mai mare sau mai mică satisfăcea interesul şi atracţia pe care o simţea poporul romîn faţă de Ţara Socialismului victorios. În anii cei mai grei ai reacţiunii, ai dictaturii fasciste şi ocupaţiei nemţeşti, operele lui Lenin şi Stalin însufleţeau şi dădeau putere sutelor de cercuri revoluţionare ale muncitorilor şi reprezentanţilor înaintaţi ai intelectualităţii, însufleţindu-le la lupta împotriva înrobitorilor fascişti.

Eliberarea Romîniei de către Armata Sovietică de sub jugul cotropitorilor fascişti germani şi doborîrea dictaturii fasciste a lui Antonescu de către forţele progresiste ale ţării, organizate şi conduse de Partidul Comunist au deschis o nouă eră în istoria Romîniei şi au creat o nouă bază pentru dezvoltarea relaţiilor de prietenie între poporul romîn şi poporul sovietic.

„Asociaţia Romînă pentru Legăturile de Prietenie cu Uniunea Sovietică" a fost organizată după două luni de la eliberarea ţării. În cei zece ani de activitate, Asociaţia s-a dezvoltat devenind o puternică organizaţie care cuprinde 6 milioane membri şi care este una dintre cele mai mari asociaţii din ţările de democraţie populară. Aceasta este o ilustrare vie a interesului adînc de care dau dovadă oamenii muncii din Romînia faţă de Uniunea Sovietică. şi ne bucurăm sincer de acest lucru.

Noi ştim că întreaga politică a Partidului Muncitoresc Romîn şi a Guvernului R.P.R. educă masele largi ale poporului romîn în spiritul internaţionalismului proletar, în spiritul prieteniei sincere cu popoarele Uniunii Sovietice şi ale ţărilor de democraţie populară. Una din organizaţiile care contribue în modul cel mai serios la traducerea în viaţă a acestei linii generale este A.R.L.U.S.-ul. Daţi-mi voie să salut încă odată activitatea sa de un mare şi real folos.

A.R.L.U.S.-ul nu numai că vă ajută să cunoaşteţi viaţa şi activitatea oamenilor sovietici, vă ajută să cunoaşteţi realizările ştiinţei, artei, tehnicii sovietice, el ne ajută activ şi pe noi, oamenii sovietici, să cunoaştem realizările poporului romîn în opera de construire a socialismului. Luna Prieteniei Romîno-Sovietice, organizată de A.R.L.U.S. în fiece an contribuie în cea mai mare măsură la întărirea şi lărgirea relaţiilor culturale dintre popoarele noastre.

Asociaţia Unională pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea (V.O.K.S.) şi o serie de asociaţii republicane pentru relaţiile culturale cu străinătatea (Ucraineană, Gruzină, Uzbeká şi altele), la rîndul lor, contribue prin diferite mijloace (trimitere de delegaţii, organizare de expoziţii, trimiterea de literatură etc.) la întărirea relaţiilor reciproce dintre popoarele noastre.

Un mijloc minunat pentru apropierea culturală îl constituie publicaţiile sovietice şi româneşti (ziare, reviste, cărţi), şi cinematograful. Vizitele reciproce ale oamenilor de ştiinţă şi artă, ale echipelor sportive din ţara noastră şi de la dumneavoastră devin an de an tot mai dese. În ultimul timp, un factor puternic al apropierii popoarelor noastre îl constituie Expoziţia Agricolă Unională care a fost vizitată de o serie de delegaţi romîni.

Toate acestea ne-au înlesnit atît nouă cît şi dumneavoastră să ne cunoaştem reciproc destul de bine. Cu cît mai bine se cunosc prietenii, cu atît mai trainică şi mai rodnică va fi prietenia lor!

Oamenii sovietici ştiu despre ritmul impetuos al dezvoltării industriei din ţara voastră şi se bucură sincer de aceste succese. Ei ştiu despre noile planuri măreţe ale ridicării nivelului economic al ţării, planuri întruchipate în Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn care va avea loc în curînd. Oamenii sovietici sînt convinşi că şi aceste noi şi măreţe sarcini, mai ales pe linia agriculturii, vor fi duse la bun sfîrşit de poporul romîn. Chezăşie stă faptul că forţa diriguitoare şi conducătoare în lupta poporului romîn pentru construirea socialismului este Partidul Muncitoresc Romîn — organizatorul şi inspiratorul tuturor victoriilor poporului romîn.

Oamenii de ştiinţă sovietici urmăresc cu un deosebit interes dezvoltarea ştiinţei în R.P.R. şi se bucură de importantele succese obţinute în ultimii ani în cele mai diferite domenii ale ştiinţei.

Ne bucură îndeosebi faptul că oamenii de ştiinţă romîni sînt adînc preocupaţi de cerinţele practicii construcţiei socialiste la care contribuie activ prin lucrările lor. Oamenii de ştiinţă romîni au spulberat „teoria" dăunătoare despre aşa zisa limitare a resurselor petrolifere ale Romîniei; practica a confirmat în chip strălucit cercetările savanţilor: extracţia de petrol creşte din an în an. A fost zdrobită de asemenea „teoria" burgheză dăunătoare despre predestinaţia Romîniei de a fi o ţară agrară furnizoare de materii prime pentru ţările capitaliste. Astăzi Romînia a devenit ea însăşi exportatoare a unor maşini şi utilaje de prim rang în alte ţări.

Ca biolog, nu pot să nu menţionez lucrările de mare însemnătate ale academicianului Parhon în domeniul endocrinologiei şi, al biologiei virstelor, lucrările academicianului Săvulescu în domeniul germenilor bolilor plantelor agricole.

Ultima sa monografie capitală despre ciupercile ruginei în Romînia a fost întîmpinată cu un uriaş interes în U.R.S.S. Nu pot să nu menţionez uriaşa însemnătate pentru ştiinţă şi practică a unor lucrări capitale ca „Flora Romîniei" şi „Fauna Romîniei".

Timpul limitat nu-mi permite să menţionez măcar în treacăt succesele obţinute în alte ramuri ale ştiinţei. Oamenii de ştiinţă sovietici urează din toată inima colegilor lor romîni noi şi mai mari succese în munca lor atît de folositoare patriei!

Înflorirea culturii în Romînia, determinată de transformările istorice care au avut loc în viaţa economică, socială şi politică a ţării, îi bucură pe oamenii sovietici.

Operele marelui scriitor Mihail Sadoveanu sînt editate în U.R.S.S. în tiraje de masă, în cîteva limbi şi se numără pretutindeni printre cărţile preferate ale cititorului sovietic.

Cu cele mai calde sentimente şi cu un deosebit interes îi întîmpină oamenii sovietici pe artiştii şi muzicanţii romîni care vin în ţara noastră. Piesele scrise de autori romîni îşi cuceresc un loc solid în repertoriul teatrelor sovietice. De un mare succes se bucură la noi lucrările muzicale ale compozitorilor romîni. Oamenii sovietici văd că nouă cultură democratică a Romîniei a devenit o forţă activă în construirea socialismului, în opera de educare a maselor populare şi-i urează din toată inima o înflorire continuă şi mai impetuoasă!

Dragi tovarăşi! Noi vorbim despre prietenia şi ajutorul reciproc al popoarelor noastre. Prietenia noastră se bazează pe respectul reciproc, pe comunitatea de interese. Ea este de-a dreptul opusă „prieteniei şi ajutorului" pe care le impun altor popoare cercurile imperialiste guvernante din Statele Unite ale Americii, „Prietenia şi ajutorul" american aduc cu ele pierderea suveranităţii, şomajul şi pauperizarea celor ce muncesc. Poporul nu ştie cum să scape de asemenea „prietenie şi ajutor". „Prietenie şi ajutor" de acest fel a încercat pe propria sa piele într-un trecut nu prea îndepărtat şi poporul romîn, cînd capitalul internaţional, în înţelegere cu clica reacţionară guvernantă, exploata bogăţiile naturale ale ţării, storcea sudoarea muncitorilor şi ţinea poporul în mizerie şi întuneric.

Prietenia noastră se desfăşoară sub steagul internaţionalismului proletar. Şi nu există prietenie mai trainică, mai puternică, decît aceea întemeiată pe egalitatea ambelor părţi, pe concepţii comune despre lume, pe lupta comună pentru atingerea celor mai înalte idealuri ale umanităţii.

Poate exista oare un ţel mai nobil decît ţelul nostru comun: construirea societăţii noi, cu adevărat libere — societatea comunistă, în care fiecare om se va folosi nelimitat de toate binefacerile culturii, de toate minunatele produse ale muncii sale?

Oare poate exista în etapa actuală un ţel mai nobil decît cucerirea păcii şi asigurarea ei în întreaga lume? Împreună cu Uniunea Sovietică, poporul romîn şi popoarele celorlalte ţări democratice păşesc în avangarda luptătorilor pentru cauza păcii. Întreaga noastră politică, ştiinţa, arta, tehnica sînt puse în slujba nobilei cauze a apărării păcii.

Trăiască pacea şi prietenia între popoarele din întreaga lume!

Trăiască marea prietenie veşnică şi de nezdruncinat între poporul romîn şi poporul sovietic!

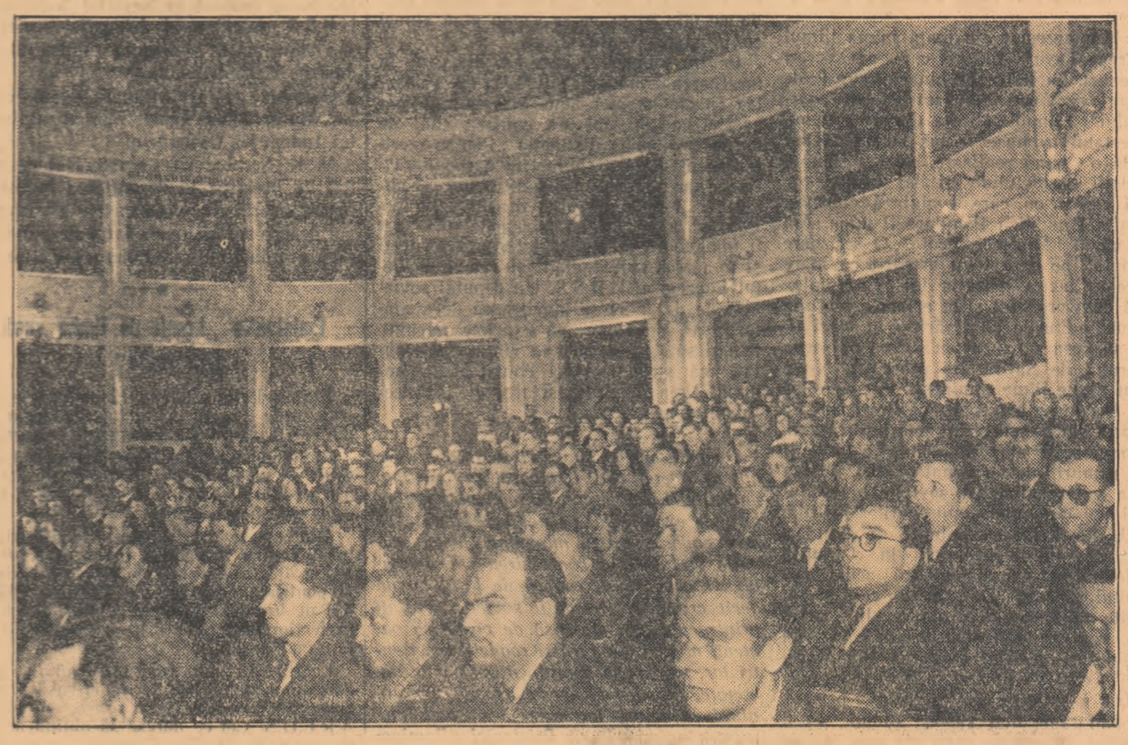

Un aspect de la adunarea festivă

Banduriştii ucraineni

Articol scris pentru „Veac nou" de A. MINKOVSKI

maestru emerit al artei din R.S.S. Ucraineană, conducătorul artistic al *Capellei emerite de stat de* bandurişti din R.S.S. Ucraineană.

Bandura este unul din cele mai populare şi mai apreciate instrumente muzicale ale poporului ucrainean. Istoria apariţiei în Ucraina a acestui minunat instrument cu coarde, numit în vechime „cobză", se *pierde în negura vremurilor. Poporul u*crainean a îndrăgit de mult bandura, ca pe un instrument muzical naţional al său, de care-l leagă numeroase amintiri din trecutul îndepărtat.

Bandura s-a bucurat de cea mai largă răspîndire în perioada de înflorire a cazacimii, în epoca luptelor de eliberare duse de poporul ucrainean împotriva cotropitorilor străini. In această perioadă deosebit de grea, bandura a devenit un mijloc de exprimare a durerii şi speranţei maselor populare desmoştenite. Acompaniaţi de bandură, cîntăreţii din popor compuneau şi cîntau cîntece populare numite „dume", cîntece despre lupta poporului ucrainean, despre eroii populari Bogdan Hmelniţki, Maxim Krivonos, despre Danila Neciai, Ustim Karmaliuk, despre cazacul Golota şi alţi fii slăviţi ai poporului ucrainean.

Banduriştii s-au remarcat întotdeauna prin vederile lor înaintate şi prin adînca legătură cu masele populare, căci erau ei înşişi porniţi din mijlocul poporului. Aceşti cîntăreţi s-au bucurat din vechime de preţuirea şi de dragostea poporului ucrainean, deoarece ei exprimau năzuinţele şi gîndurile lui, erau însufleţitorii şi cîntăreţii libertăţii sale şi ai luptei împotriva asupririi moşiereşti şi nobiliare, împotriva asupritorilor străini.

Cu bandura în mîini, cîntăreţii populari se amestecau în mulţimea norodului, însufleţind şi chemînd la luptă masele asuprite.

Vestitori ai libertăţii, agitatori neobosiţi ai luptei împotriva bunului plac şi a asupririi moşiereşti şi chiaburești, banduriştii erau adesea persecutaţi şi pedepsiţi cu cruzime pentru activitatea lor. Astfel, au pierit în chip tragic banduriştii Prokofi Streaga din Otsapovo, Vasili Varcenko din Zvenigorod şi Mihailo Sokoviі din Şarjipole. Tragic a fost şi sfîrşitul vestitului bandurist Grigori Kojuşko, pe care, pentru participarea lui la mişcarea populară de eliberare, autocraţia ţaristă l-a chinuit, purtîndu-l din închisoare în închisoare.

Figurile măreţe, impunătoare, ale banduriştilor ucraineni, creaţia lor atît de originală cuprinsă în vestitele „dume" şi în celelalte cîntece ale lor, au atras întotdeauna atenţia oamenilor de cultură înaintaţi ruşi şi ucraineni, printre care numeroşi poeţi şi scriitori.

Se ştie cu cîtă căldură a iubit „dumele" şi cîntecele populare marele poet al Ucrainei Taras Şevcenko. Prima sa carte de versuri a şi intitulat-o „Cobzar", după numele vechi al bandurei. In operele sale, Taras Şevcenko a creat chipuri monumentale de cîntăreţi din cobză. Minunate figuri de banduriști a creat N. V. Gogol. In timpul vizitării Ucrainei, A. M. Gorki a arătat şi el interes şi atenţie cîntăreţilor din bandură.

Istoria ne-a păstrat amintirea multor banduriști de seamă din acele timpuri. Cei mai mulţi dintre ei erau muzicanţi talentaţi, dar, în condiţiile regimului ţarist care asuprea talentele din popor şi persecuta tot ce era înaintat, nu erau totuşi decît figuri izolate.

Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, care a dăruit libertate şi fericire popoarelor din fosta Rusie ţaristă şi, printre ele, şi poporului ucrainean, *a deschis* creaţiei geniului popular căi largi de manifestare.

Abia în timpul Puterii Sovietice creaţia banduriştilor a atins adevărata înflorire.

Cu 29 de ani în urmă, potrivit hotărîrii Guvernului R.S.S. Ucrainene, a luat fiinţă Capella de stat de banduriști a R.S.S. Ucrainene, alcătuită din cei mai talentaţi mînuitori ai străvechiului instrument muzical. Organizată în octombrie 1925 din 10 executanţi, Capella s-a transformat în scurtă vreme într-un numeros colectiv artistic de înaltă valoare, care dă concerte încununate de succes nu numai în Ucraina, ci şi în toate republicile frăţeşti ale Uniunii Sovietice.

Din rîndul tinerilor talentaţi care au întemeiat Capella, unii, ca, de pildă A. N. Kononenko, G. F. Kolesnikov, fac şi azi parte din colectivul ei.

In răstimpul existenţei sale, Capella s-a întregit şi s-a întărit nu numai cu executanţi profesionişti, ci şi cu tineri de talent, care proveneau din diferite cercuri de artişti amatori. Prin muncă încordată, desăvîrşindu-şi neîncetat măiestria, mulţi dintre ei au devenit adevăraţi maeştri ai artei populare. Astfel, din rîndul Capellei s-au ridicat tînărul compozitor A. D. Nezovibatko ale cărui creaţii au intrat temeinic în repertoriul Capellei, banduriştii N. S. Cistota, F. I. Glusko, I. P. Sitko, V. I. Udovenko, A. P. Hoşailo, E. P. Bazilevski, K. V. Ciarivnîi, K. I. Sveţ ş.a.

Unii dintre artiştii Capellei, care au venit din cercurile de artişti amatori, ca de pildă I. I. Skoromnîi, S. N. Lisovski, I. P. Kovbasa, I. E. Nemkov, I. M. Dergari învaţă în prezent la Conservatorul din Kiev.

Continuînd, adîncind şi dezvoltînd minunatele tradiţii ale banduriştilor, Capella îşi duce arta în mijlocul poporului. Capella noastră a dat numeroase concerte în fabrici şi uzine, în casele de cultură, raionale şi săteşti, la brigăzile de cîmp, în mine, în faţa unităţilor vitezei Armate Sovietice, cîntînd faptele eroice de muncă ale oamenilor muncii, dezvăluind în cîntece trecutul greu, ca şi viaţa fericită a zilelor noastre.

In cursul celor 29 de ani de activitate creatoare, Capella a dat aproape 4.000 de concerte, în faţa a peste 3 milioane de oameni ai muncii, soldaţi şi ofiţeri ai Armatei Sovietice. De asemenea, multe concerte ale Capellei au avut loc în cele mai cunoscute săli din Moscova şi Leningrad, din capitalele celorlalte republici frăţeşti. Primirea caldă şi sinceră făcută Capellei pretutindeni de către ascultători este cea mai puternică dovadă a triumfului ideii leninist-staliniste a prieteniei dintre popoare.

Adeseori, Capella a concertat la Teatrul Mare din Moscova şi a avut cinstea de a da două concerte la Kremlin.

Pentru măiestria sa în execuţia cîntecelor Capella de stat de banduriști a fost premiată la olimpiada Republicană şi Unională de artă muzicală, iar Guvernul Ucrainei Sovietice a distins-o cu o diplomă de onoare

Capella a participat la ambele decade de artă şi literatură ucraineană de la Moscova. Cea de a doua decadă a fost deosebit de *importantă prin amploarea ei, ca şi prin deplinătatea înfăţişării realizărilor* artei şi literaturii ucrainene. Această decadă s-a transformat într-o adevărată sărbătoare a întregii culturi sovietice, subliniind triumful frăţiei şi prieteniei dintre poporul rus şi poporul ucrainean. După terminarea decadei, guvernul U.R.S.S. a decorat 23 de persoane cu ordine şi medalii ale Uniunii Sovietice, iar guvernul Ucrainei Sovietice a decernat Capellei titlul de cinste de Capelă emerită a R.S.S. Ucrainene.

Prin îndelungata sa activitate, Capella a contribuit la apariţia şi dezvoltarea a numeroase capelle şi ansambluri de banduriști amatori, care activează în prezent cu succes, creînd cîntece noi, demne de măreaţa noastră epocă.

Numai în oraşul Kiev, în afară de Capella emerită de banduriști, activează încă patru capelle mari de banduriști amatori (pe lîngă casa de cultură a uzinei „Bolşevik", pe lîngă Casa de cultură a învăţătorilor, pe lîngă casa de cultură a industriei alimentare, precum şi capella studenţilor Institutului de medicină din Kiev).

In afară de munca profesională de bază, Capella emerită de banduriști a desfăşurat întotdeauna şi continuă să desfăşoare o intensă activitate culturală, dînd un sprijin preţios cercurilor de amatori de pe lîngă uzine, mine, colhozuri.

Trebuie subliniat de asemenea faptul că datorită iniţiativei şi eforturilor depuse de Capellă s-a purtat o muncă temeinică de experimentare şi constituire a unor noi tipuri de bandure, pe care se pot executa creaţii de toate tonurile. Pentru întîia oară în istoria artei populare ucrainene au fost folosite astfel de instrumente în practică, în activitatea artistică a Capellei, şi ele au justificat pe deplin toate aşteptările. In prezent, numeroşi banduriști-executanţi şi chiar colective întregi au putinţa de a folosi noile instrumente perfecţionate.

Repertoriul Capellei conţine creaţii ale compozitorilor sovietici despre Partidul Comunist, despre prietenia între popoare, despre pace, despre viaţa fericită din colhoz, despre vestiţii eroi ai muncii socialiste, cîntece populare contemporane, cîntece populare ruse şi ucrainene, cîntece ale popoarelor din republicile frăţeşti, cîntece din ţările de democraţie populară.

Sosind în Republica Populară Română, cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, Capella emerită de stat de banduriști a R.S.S. Ucrainene, îşi aduce modesta ei contribuţie la opera de dezvoltare şi întărire a legăturilor culturale şi a prieteniei dintre poporul sovietic şi poporul romîn.

„Zilele tehnicii şi agrotehnicii sovietice"

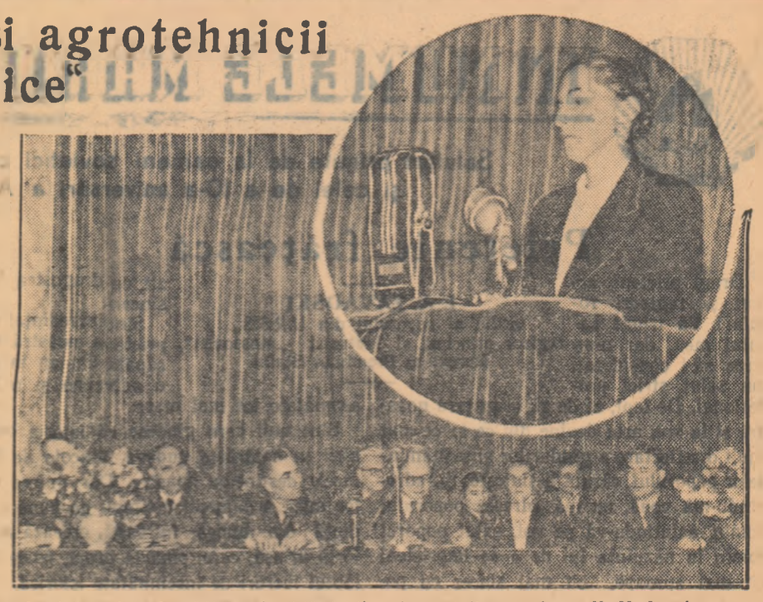

In fotografie: **Prezidiul adunării festive.** In medalion: **vorbeşte K. M. Loşcionova**

Duminică, 10 octombrie, la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice, a avut loc deschiderea festivă a „Zilelor tehnicii şi agrotehnicii sovietice" din cadrul Lunii Prieteniei.

Inginer C. Dinculescu, rectorul Institutului Politehnic din Bucureşti, membru corespondent al Academiei R.P.R. şi prof. Alice Săvulescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., au prezentat referate în legătură cu aplicarea înaintatei experienţe sovietice în industria şi agricultura *ţării noastre.*

K. M Loşcionova a transmis un călduros salut din partea colhoznicilor sovietici, iar F. L. Kovaliov şi-a exprimat satisfacţia pentru colaborarea dintre oamenii de ştiinţă, tehnicienii şi muncitorii sovietici, romîni şi din celelalte ţări de democraţie populară, care contribuie la progresul tehnicii şi agrotehnicii.

★

In întreaga ţară se desfăşoară, în cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, „Zilele tehnicii şi agrotehnicii sovietice". Au loc conferinţe, referate, schimburi de experienţă, demonstraţii practice, întîlniri între oameni de ştiinţă, ingineri, tehnicieni, fruntaşi în producţie şi ceilalţi oameni ai muncii din fabrici, uzine şi de pe ogoare.

In Capitală a avut loc luni, la Casa Tehnicii Căilor Ferate, în faţa a peste 200 ingineri, tehnicieni, muncitori, funcţionari, conferinţa tov. Teodor Blumenfeld, locţiitor al ministrului Căilor Ferate, despre „Tehnica sovietică, sprijin preţios în activitatea căilor ferate", după care a rulat filmul documentar sovietic „Întreţinerea mecanizată a căii".

La Timişoara, deschiderea „Zilelor tehnicii şi agrotehnicii sovietice" s-a făcut într-un cadru festiv, duminică 10 octombrie. In expunerea făcută, tov. Ion Goga, vicepreşedinte al Consiliului regional A.S.I.T., a scos în evidenţă rezultatele obţinute prin aplicarea metodelor sovietice de oamenii muncii din regiunea Timişoara.

Un bogat program de activitate se desfăşoară în această perioadă şi în Valea Jiului, program care prevede conferinţe ale minerilor fruntaşi Haidu Iuliu, Erou al Muncii Socialiste, Kopetin Geza, inginerul Petru Tepeluş etc. care vor vorbi minerilor despre aplicarea metodei graficului ciclic şi a altor metode sovietice în industria minieră.

In toate localităţile din Valea Jiului, staţiile de radioficare transmit emisiuni speciale închinate succeselor obţinute de fruntaşii în producţie prin aplicarea metodelor sovietice. In cercurile A.R.L.U.S. sînt prezentate recenzii asupra cărţilor tehnice sovietice şi referate asupra metodelor sovietice.

Colectiviştii din comuna Carcaliu, raionul Măcin, prin aplicarea metodelor agrotehnice sovietice la însămînţarea orzului de toamnă, au obţinut o recoltă de peste 3.000 kg. orz la ha, iar colectiviştii din comuna Ciorăşti, raionul Lieşti, semănînd pe o suprafaţă însemnată porumbul în cuiburi aşezate în pătrat, au obţinut o recoltă de aproape 6000 kg. la hectar.

In raionul Cîmpina, regiunea Ploeşti, 20 de specialişti s-au deplasat pe teren, în comune, sate, gospodării agricole colective, ţinînd referate în legătură cu folosirea metodelor agrotehnice sovietice.

Filmele Lunii Prieteniei

Luni dimineaţă a sosit în Capitală Capella emerită de stat de banduriști din R.S.S. Ucraineană, condusă de A. Z. Minkovski, maestru emerit al artei din R.S.S. Ucraineană, conducător artistic şi de D. Z. Şnevski, director.

Artiştii sovietici au fost întîmpinaţi în gara Băneasa de tov. Matei Socor, maestru emerit al artei din R.P.R., vicepreşedinte al A.R.L.U.S.-ului, N. Tesa şi E. Rodan, secretari ai Consiliului General A.R.L.U.S., reprezentanţi ai Ministerului Culturii, numeroşi membri ai marilor ansambluri artistice din Capitală, precum şi numeroşi oameni ai muncii.

Au fost de faţă V. T. Tiganov, prim-secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice şi E. N. Tihonov, reprezentantul permanent al V.O.K.S.-ului în R.P.R.

In numele Comitetului Naţional pentru sărbătorirea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, tov. Matei Socor a adresat un călduros salut soliştilor artei sovietice.

A răspuns A. Z. Minkovski, conducătorul artistic al Capellei.

Cei prezenţi au salutat cu vii aplauze cuvintele oaspeţilor sovietici şi au făcut o entuziastă manifestaţie de prietenie soliştilor artei sovietice.

★

In seara zilei de 10 octombrie, spectatorii veniţi la cinematograful „Republica" să vizioneze filmul „Agentul nr. 13", au avut plăcuta surpriză să se întîlnească în sala cinematografului cu interpretul principal, actorul Serghei Flodorovici Bondarciuk, artist al poporului din U.R.S.S., de mai multe ori laureat al Premiului Stalin, membru al delegaţiei sovietice care participă la sărbătorirea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice.

Cunoscutul actor a salutat pe spectatorii filmelor sovietice din ţara noastră şi a subliniat valoarea educativă a filmelor sovietice. S. F. Bondarciuk a relevat interesul cinefiliior sovietici pentru realizările tinerei cinematografii romîneşti.

Spectatorii au făcut o caldă manifestare de simpatie marelui actor sovietic.

★

Deschizînd ciclul spectacolelor din cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, Teatrul Naţional din Iaşi a închinat spectacolul din seara de 7 octombrie, comemorării marelui scriitor rus A. P. Cehov, de la a cărui moarte s-a împlinit anul acesta o jumătate de veac.

George Popovici, artist emerit al R.P.R. a scos în relief în conferinţa sa valoarea operei cehoviene.

După conferinţă, artiştii St. Dăncinescu a cîntat schiţa „La frizer", iar actorul I. Lascăr a interpretat monologul „Talonul". Au fost prezentate apoi piesele într-un act „Ursul" şi „O cerere în căsătorie".

Deschiderea Lunii Prieteniei în ţară

ARAD

In sala palatului cultural, tov. Irimia Simandan, preşedintele comitetului executiv al sfatului popular regional Arad, a conferenţiat despre „Zece ani de activitate pentru întărirea prieteniei Romîno-Sovietice".

Vorbind despre aportul organizaţiei A.R.L.U.S. din regiunea Arad, conferenţiarul a arătat că ele au atras în numeroase acţiuni mase largi de muncitori, ţărani şi intelectuali.

In anii 1953—1954, de pildă, au avut loc 12.000 de conferinţe, cu 1.200.000 de participanţi. Expunerile organizate de comitetul regional, comitetele raionale şi cercurile A.R.L.U.S. au fost vizitate de peste 1.500.000 cetăţeni.

Cele 216 cursuri de limba rusă care au funcţionat în timpul anului şcolar 1953—1954, au fost absolvite de 7.500 elevi.

Tov. acad. Raluca Ripan, rectorul universităţii „Victor Babeş" din Cluj, membră în Comitetul Naţional de sărbătorire a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, a adus salutul Comitetului Naţional de sărbătorire, înmînînd apoi insigne jubiliare A.R.L.U.S. celor care s-au evidenţiat în munca de întărire a prieteniei romîno-sovietice.

IAŞI

Peste 1.200 de oameni ai muncii au participat la festivitatea de deschidere a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice.

Tov. Ion Niculi, preşedintele comitetului executiv al sfatului popular orăşenesc Iaşi, a vorbit despre activitatea rodnică depusă de A.R.L.U.S., pentru dezvoltarea şi întărirea prieteniei romîno-sovietice.

Tov. prof. Jean Livescu, rectorul universităţii „Al. I. Cuza" din Iaşi, a salutat adunarea în numele Comitetului Naţional de sărbătorire a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice.

In aceeaşi zi, pe stadionul oraşului a avut loc crosul „Să întîmpinăm 7 Noiembrie", iar în parcul expoziţiilor s-a deschis o expoziţie agricolă organizată de sfatul popular regional Iaşi.

CONSTANŢA

In prezenţa a peste 700 de oameni ai muncii, reprezentanţi ai vieţii politice şi culturale, fruntaşi în întrecerea socialistă, profesori, elevi ş.a., s-a deschis într-un cadru festiv Luna Prieteniei Romîno-Sovietice.

A conferenţiat tov. Onica Vasile, secretar al comitetului regional P.M.R.

O delegaţie de pionieri a adus adunării un salut pionieresc.

Festivitatea a fost încheiată cu un bogat program artistic executat de ansambluri sindicale din oraş.

TIMIŞOARA

Cu prilejul festivităţii de deschidere a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, tov. Ion Moangă, preşedintele sfatului popular regional, a vorbit despre activitatea A.R.L.U.S.-ului pe tărîmul prieteniei romîno-sovietice.

Din partea Comitetului Naţional pentru sărbătorirea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice a transmis un salut călduros tov. Menkes Benedikt, care a înmînat apoi insigne jubiliare.

BAIA MARE

Adunarea festivă de deschidere a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice a avut loc în prezenţa a peste 800 de participanţi. După conferinţa ţinută în limba română de tov. Rechin Dumitru, secretarul sfatului popular regional şi în limba maghiară de tov. Endes Paul, preşedintele comitetului regional A.R.L.U.S., s-a trimis o telegramă de salut Comitetului Naţional de sărbătorire a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice.

CLUJ

La deschiderea festivă a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice au fost de faţă peste 1.500 de participanţi. Tov. Dumitru Nîtoy, secretar al comitetului regional P.M.R., a vorbit în limba română despre activitatea A.R.L.U.S.-ului, pentru întărirea prieteniei romîno-sovietice, iar în limba maghiară tov. Banyai Ladislau, rectorul universităţii „Bolyai".

După salutul adus de reprezentantul Comitetului Naţional de sărbătorire a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, a urmat înmînarea de insigne jubiliare unor activişti fruntaşi în munca A.R.L.U.S.

A urmat apoi un program artistic la care şi-au dat concursul artişti romîni şi maghiari de la Opera din Cluj.

IN COMUNA FILIMON SÎRBU

In raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galaţi, Luna Prieteniei Romîno-Sovietice a fost inaugurată printr-o manifestare care a avut loc la centrul de raion.

In faţa a peste 500 de participanţi, tov. Gheorghe Melinte, secretar al comitetului raional P.M.R., a conferenţiat despre „Zece ani de activitate pentru întărirea prieteniei romîno-sovietice".

Tov. V. Ciocîrlea, membru în Comitetul regional de sărbătorire a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, a înmînat insigne jubiliare A.R.L.U.S.

★

In zilele de 8 şi 9 octombrie, s-au desfăşurat manifestări festive de deschidere a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice şi în alte oraşe, centre de raion, comune.

Mii de participanţi şi-au exprimat dragostea pentru tradiţionala sărbătoare a poporului nostru, Luna Prieteniei Romîno-Sovietice, minunat prilej de variate manifestări cultural-artistice, menite să contribuie la adîncirea prieteniei între poporul nostru şi popoarele Uniunii Sovietice.

Din adîncul inimii

Miercuri la amiază, în sala din Piaţa Operei nr. 3, a avut loc festivitatea de deschidere a expoziţiei „Prietenia Romîno-Sovietică în arta populară din R.P.R", organizată de Comitetul naţional pentru sărbătorirea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice. La deschiderea expoziţiei au fost de faţă tovarăşii Gh. Gheorghiu-Dej, I. Chişinevschi, Chivu Stoica, Al. Moghioroş, M. Dalea, L. Răuţu, Constanţa Crăciun, acad. I. Murgulescu, C. Popescu, M. Macavei, T. Rudenco, N. Teşa, Sanda Rangheţ, E. Rodan, reprezentanţi ai vieţii culturale şi ai organizaţiilor de masă, reprezentanţi ai presei romîne şi străine.

Au participat L. G. Melnikov, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, membrii delegaţiei sovietice care participă la sărbătorirea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice în frunte cu P. A. Baranov, conducătorul delegaţiei, Alexandr Minkovski, maestru emerit al artei din R.S.S. Ucraineană, conducătorul artistic şi dirijor principal al Capelei emerite de stat de banduriști din R.S.S. Ucraineană, precum şi E. N. Tihonov, reprezentantul permanent al V.O.K.S.-ului în R.P.R.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. C. Prisnea, prim locţiitor al ministrului Culturii.

In cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, s-a deschis mult aşteptata expoziţie care înfăţişează rezultatele concursului de artă populară pe tema prieteniei romîno-sovietice. Concursul, organizat cu grijă şi dragoste încă din luna iunie, de către Consiliul General A.R.L.U.S. şi Casa Centrală a Creaţiei Populare, a constituit pentru creatorii populari de pe întregul cuprins al ţării un nou prilej de exprimare în forme artistice a dragostei şi recunoştinţei lor faţă de U.R.S.S.

Concursul acesta este în acelaşi timp şi deschizător de drumuri noi, de perspective noi în dezvoltarea artei noastre populare, prin faptul că el a stimulat talentele creatoare, ca şi prin faptul că rezultatele lui servesc drept jaloane de orientare pentru marea acţiune de îndrumare a noii noastre creaţii artistice populare.

In sălile elegante ale expoziţiei, sînt prezentate peste 2000 de creaţii artistice populare din cele 18 regiuni ale ţării, dintre operele cele mai izbutite care s-au selecţionat la fazele raionale şi regionale. Exponatele sînt grupate pe regiuni, în ordine alfabetică, îmbrăţişînd toată varietatea talentelor populare din fiecare regiune.

Impresionant chiar de la întîia privire este numărul mare de obiecte, care dovedeşte puternicul răsunet ce l-a avut concursul, ca şi talentul creator al poporului, antrenat pentru prima dată într-o asemenea acţiune de mari proporţii. Expoziţia dovedeşte deopotrivă cît de vie şi creatoare este prezenţa oamenilor muncii din ţara noastră la măreaţa sărbătoare a prieteniei romîno-sovietice.

Tot atît de impresionantă este şi marea varietate a participanţilor, ca şi deosebita varietate a creaţiilor şi genurilor, ingeniozitatea măiastră a artiştilor populari în alegerea materialelor şi în folosirea lor. Se află expuse aici toate genurile creaţiei artistice în spiritul tradiţiei poporului nostru: astfel sînt obiecte lucrate în lemn, textile, în piele, ceramică, în os, împletituri etc. Dar mai apar şi lucruri cu totul noi, ca, de pildă, numeroasele lucrări în plexiglas sau în argint, basoreliefurile în lemn, sculpturile în sare sau cărbune, sau minunate opere de artă executate din pîine, din seminţe etc. Un loc de seamă îl ocupă pictura, desenul, prin care o seamă de talente din popor şi-au exprimat noua concepţie artistică, reflectînd viaţa cea nouă. Pline de merit sînt încercările, adesea foarte izbutite, ale creatorilor populari, în domeniul afişului, caricaturii, ornamentării artistice a gazetelor de perete.

Iată cîte aspecte noi, nebănuite pînă acum, s-au manifestat cu ocazia acestui concurs, cît de adînc a cuprins concursul largile noastre mase muncitoare şi cît de multe talente au fost scoase la iveală

O altă latură foarte caracteristică a sufletului nou ce străbate azi creaţia artistică a poporului nostru şi pe care ne-o dezvăluie exponatele, este şi nebănuita îmbogăţire a categoriilor de obiecte de artă. Pe lîngă minunatele modele de port ţărănesc, ceramică, unelte şi obiecte de uz casnic din lemn, au apărut vase de flori, casete, albume, coperţi, servicii de birou, mape, obiecte destinate pavoazărilor interioare etc. Aceste obiecte ne grăiesc despre noua orientare a artei noastre populare, despre noul ei conţinut, despre noua valoare pe care aceasta o are în condiţiile noi de viaţă create în patria noastră.

Fiecare regiune îşi are minunatele ei creaţii specifice de artă populară, conţinînd fie vechile tradiţii româneşti, fie ale minorităţilor naţionale. Dar, pe lîngă aceasta, în fiecare regiune apar, bogat prezentate, creaţii din cele mai valoroase şi mai variate ale muncitorilor din fabrici şi mine, ale ostaşilor, pionierilor şi a diverse categorii de oameni ai muncii. Asupra acestora, ochiul se opreşte mai atent. Sînt obiecte de factură nouă, lucrate din materii prime şi cu mijloace tehnice foarte variate, cu elemente tematice cu totul noi. Sînt creaţii ale unor oameni despre care teoreticienii burghezi afirmau că nu au capacitate creatoare, că talentul le-a fost „omorît" de maşinism, de industrializare. Ce dezmînţire categorică, se dă, prin creaţiile prezentate la concurs şi expuse acum, acelora care afirmau că numai „omul înfrăţit cu natura", omul izolat, omul ţinut în neştiinţă, omul „primitiv" este capabil de creaţie artistică. Iată că şi muncitorul din fabrică pentru care munca a încetat să fie o povară are capacitate creatoare, iată că şi el îşi poate exprima în artă toate simţămintele, toate năzuinţele, concepţia sa artistică. Se confirmă adevărul, că arta populară nu moare, nu dispare odată cu industrializarea, nu dispare nici dacă nu mai are iz arhaic, ci se transformă, îmbrăcînd forme noi, viguroase, pline de şi mai multă viaţă şi de luminos optimism.

Din mulţimea de obiecte expuse, sînt unele asupra cărora simţi nevoia să te opreşti cu mai multă luare aminte: sînt creaţii artistice care merită o mai adîncă analiză de conţinut şi formă.

Iată, de pildă, pe fond roş, o stemă a Republicii Populare Romîne, cu doi porumbei, executată frumos la o gospodărie colectivă din regiunea Bacău. Meşterul artist a făcut-o din felurite seminţe colorate şi din boabe de orez. Trebuie remarcată la această lucrare măiestria utilizării acestui material ieşit din comun, într-o prezentare artistică de netăgăduită valoare.

Meşterii olari de la cooperativa „Cloşca", din Baia Mare, au executat o serie de oale, în care au valorificat cu mult talent formele vechi de oale mari săteşti, cu smalţ brun, de mult efect, cu ornamente în relief. Armonios îmbinată cu restul compoziţiei ornamentale se află plasată data de 23 August.

Foarte frumoase şi pline de gust sînt micile compoziţii miniaturale, lucrate din lemn de ostaşii M. Licîwar şi C. Georgescu de la o unitate militară din Bucureşti. Ele se numesc: „Eliberatorii", „Călăuşarli", „Împărţirea recoltei la G.A.C." etc. Cele mai subtile amănunte sînt redate în aceste foarte mici compoziţii pline de viaţă şi de mişcare.

Cu multă îndemînare a lucrat Dinu Ioan, din Bucureşti, o compoziţie din miez de pîine, vopsită apoi, reprezentînd pe primii tancbişti sovietici, eliberatori, primiţi de populaţia Bucureştiului. Pe lîngă ingeniozitatea tehnicii, merită să fie relevată armonia proporţiilor, mişcarea, realismul compoziţiei şi mai ales căldura cu care este tratată această temă.

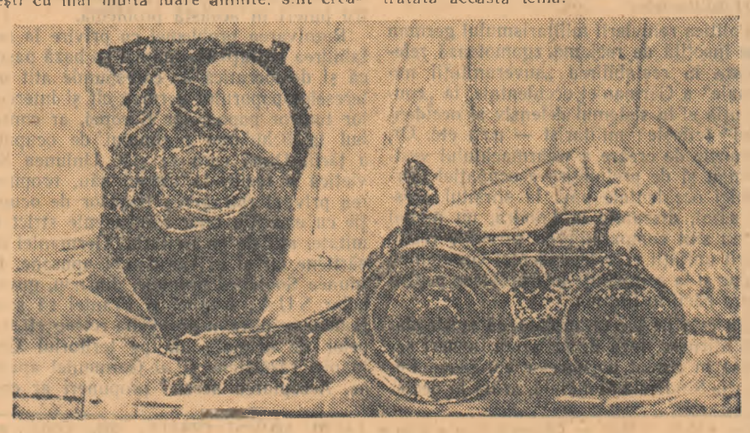

Pe lîngă multe ulcioare şi blide, olarii au încercat sumedenie de alte obiecte din ceramică. Kremlinul executat din ceramică reprezintă o interesantă încercare de transpunere a măiestriei artistice şi la alte categorii de obiecte, dar mai ales exprimarea unor adînci sentimente de prietenie.

O deosebită menţiune necesită obiectele executate cu multă măiestrie de Petru Grunţian din comuna Bunila, regiunea Hunedoara. Sînt expuse patru obiecte din lemn, cu încrustări din cositor, splendid executate: o codiriştе de bici, un fus de arnici, un toc pentru igliţă şi un căuc cu fluier. Dacă te opreşti asupra căucului, nu ştii ce să admiri mai întîi: forma sa, îndeminarea cu care meşterul a executat dintr-o singură bucată de lemn căucul, lanţul şi fluierul, măiestria cu care sînt încrustate delicatele ornamente de cositor, sau gustul cu care sînt aşezate, la locul cel mai potrivit, secera şi ciocanul, simbol perfect integrat ansamblului decorativ al obiectului.

Tot din regiunea Hunedoara se poate admira un frumos cojoc lucrat de Depeşe Ion, de la Orăştie. Cojocul, cu o compoziţie ornamentală foarte armonioasă, are la piept două steme ale R.P.R. foarte frumos şi cu fineţe aşezate în deplină armonie cu stilul general.

Din Regiunea Autonomă Maghiară trebuie menţionate negreşit două miniaturi de porţi secuieşti, lucrate de Bocor Androşi şi Vasilea Robert, cu multă îndeminare.

Impresionant este albumul „Din satul nostru", cu desene care înfăţişează variate aspecte din viaţa satului, executate de elevii unei şcoli medii.

Pe un soclu de lemn, care are în partea superioară stema A.R.L.U.S. sculptată, sînt prinse două steme: a U. R. S. S. şi a R.P.R., minunat lucrate în filigran de argint de către soţii Gavriilescu de la uzinele „Steagul roşu" din Oraşul Stalin.

Lucrat cu mult gust, pricepere şi fineţe, îţi reţine îndelung atenţia un coşuleţ de pîine, executat din împletitură de paie de Gh. Voramin din Făgăraş, regiunea Stalin. Ornamentele sînt realizate prin variate şi frumoase feluri deosebite de împletituri. La mijloc, un graţios porumbel, făcut de asemenea din paie, este de un desăvîrşit efect decorativ.

Nenumărate sînt obiectele care te fac să te opreşti mai îndelung asupra lor. Toate te fac să trăieşti cu putere sentimentele care au însufleţit pe mii de creatori să participe la acest concurs. Toate însă te fac să meditezi şi asupra problemelor pe care le pune noua noastră artă populară.

Arta populară nouă, care reflectă noile condiţii de viaţă, este creaţia artistică ce îmbracă un conţinut nou, în forme naţionale

Nou conţinut este evident în special în noua tematică a creaţiilor artistice populare actuale. De la simple ornamente geometrice sau florale, creatorul popular simte nevoia să treacă la exprimarea concretă, plastică, în creaţia sa, a temelor noi pe care le tratează cu măiestrie, sau fie măcar să exprime, prin simple simboluri integrate ornamentului, transformările radicale petrecute în viaţa sa. Mai cu seamă în genurile noi ale artei noastre populare ca, bunăoară, pictura sau sculptura, apar teme noi, legate de lupta revoluţionară a poporului.

TANCRED BĂNĂŢEANU
directorul Muzeului de Artă Populară al R.P.R.

In cercurile A. R. L. U. S.

Cercul A.R.L.U.S. de la I.C.M.-Piteşti a organizat în ziua de 8 octombrie festivitatea de deschidere a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice.

Cu acest prilej, numeroşi muncitori şi-au luat noi angajamente în producţie

In raionul Curtea de Arges, regiunea Piteşti, festivitatea de deschidere a avut loc în 84 cercuri săteşti.

In raionul Virtoape, regiunea Bucureşti, manifestarea de deschidere a avut loc în 46 de cercuri, unde au participat 3.600 cetăţeni. Aşa, de pildă, la manifestarea organizată de cercul din comuna Necşeşti au participat peste 150 ţărani muncitori, iar în comuna Oltenі mai mult de 200.

In raionul Giurgiu, regiunea Bucureşti, deschiderea s-a făcut în 41 cercuri, printre care şi cercul de la fabrica de zahăr „Popa Şapcă" unde au participat peste 300 muncitori.

In Capitală, la manifestarea de deschidere organizată de cercul de la Banca R.P.R a conferenţiat tov. Petre Băläceanu, preşedintele Băncii R.P.R.

Manifestări asemănătoare au avut loc în numeroase alte cercuri ca, de pildă, la cercul de cartier nr. 7 din raionul Stalin, la întreprinderea textilă „Flamura roşie", ş. a. Manifestările au fost încheiate cu bogate programe artistice.

La deschiderea festivă organizată de comitetul A.R.L.U.S. al Universităţii „Bolyai" din Cluj, au fost de faţă peste 500 de persoane. Au asistat membrii corpului didactic, studenţi, oameni ai muncii.

IN NUMELE MARII PRIETENII

Saluturi primite de la oameni sovietici cu prilejul Lunii Prieteniei şi celei de a 10-a aniversări a A. R. L. U. S. — ului

Prietenie frăţească

I. A. ZAVADSKI
artist al poporului din U.R.S.S., regizor principal al Teatrului „Mossoviet", laureat al Premiului Stalin

Dragi prieteni, actori şi regizori romîni! Vă trimit salutul meu, dar n-aş vrea să-l consideraţi un salut strict profesional. De fapt, zi de zi, şi în ţara noastră şi la voi, arta devine din ce în ce mai mult o reflectare a gîndurilor şi simţămintelor poporului, căruia îi slujeşte. Şi, adresîndu-mă vouă, eu mă adresez poporului romîn, salutîndu-vă pe voi, salut poporul romîn în năzuinţa lui de a se împrieteni cît mai aproape, cît mai sincer cu poporul nostru, de a se îmbogăţi reciproc, de a se inspira reciproc din noi şi noi fapte, teme, chipuri, idei, oglindind în ele realitatea noastră.

Cred că mă voi mai întîlni încă de multe ori (aş dori mult să fie aşa) cu voi, cu aceia pentru care arta teatrului „Mossoviet" a fost deosebit de apropiată, cu aceia cu care am fost împreună în turneul făcut în minunata Romînie. Mă refer nu numai la actori şi regizori, ci şi la imensul număr de spectatori care ne-au încălzit cu dragostea lor sinceră.

Sînt încredinţat că prietenia noastră va căpăta din an în an o adîncime şi o însemnătate tot mai mare.

Sînt unii care gîndesc că istoria omenirii se hotărăşte undeva, dincolo de hotarele destinelor noastre. Dar unirea celor mici, a oamenilor simpli de bună credinţă din lumea întreagă, creează acea forţă uriaşă, care, pînă la urmă, poate înfăptui lucruri de însemnătate istorică.

„Forţa stă în unire", acestea sînt cuvinte simple şi înţelepte, şi azi, cînd în lume mai există încă atîta ură şi nedreptate, ferocitate şi josnicie, ai dori să te uneşti cu încredere şi sinceritate pe temeiul ţelului nostru comun şi prin aceasta să apropii lumea, inimile omeneşti, de adevăr şi de frumuseţea relaţiilor între oameni.

Dragi şi minunaţi prieteni! Vă trimit din toată inima salutul meu cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice!

Prietenia popoarelor — chezăşie a păcii

Acad. L. OPARIN

Intărirea legăturilor culturale internaţionale are o uriaşă însemnătate pentru stabilirea colaborării şi pentru consolidarea prieteniei între popoare, în lupta lor pentru pace în întreaga lume.

Un mare rol în întărirea prieteniei între poporul romîn şi sovietic îl are Asociaţia pentru legăturile de prietenie cu Uniunea Sovietică. Asociaţia desfăşoară o mare şi rodnică muncă pentru a face cunoscute în masele cele mai largi ale poporului romîn realizările ştiinţei şi culturii sovietice; de asemenea, ea propagă înfăptuirile poporului sovietic din toate ramurile vieţii economice şi culturale a ţării.

Legături strînse au fost stabilite între ştiinţa sovietică şi cea romînească. Numeroasele delegaţii de savanţi romîni care au fost adesea în Uniunea Sovietică au avut putinţa să cunoască îndeaproape munca ştiinţifică din U.R.S.S., organizarea cercetărilor ştiinţifice şi felul în care se aplică realizările ştiinţei în practica economiei naţionale. La rîndul lor, învăţaţii sovietici au vizitat tot atît de des Romînia, în vederea schimbului de experienţă şi a ţinerii de prelegeri.

Academia de Ştiinţe a U.R.S.S., nelimitîndu-şi legăturile la întîlnirile personale dintre savanţi, desfăşoară un schimb larg de cărţi ştiinţifice cu Academia R.P.R. Multe mii de cărţi sovietice sînt trimise bibliotecilor de pe lîngă institutele romîneşti.

Am avut ocazia să mă aflu personal în Republica Populară Romînă, să cunosc activitatea instituţiilor sale ştiinţifice. Mulţumită atenţiei deosebite a preşedintelui Academiei R.P.R., acad. Traian Săvulescu, am avut posibilitatea să cunosc în amănunţime şi munca Academiei. Nu încape îndoială că această mare şi rodnică muncă ştiinţifică desfăşurată de numeroasele instituţii ale Academiei şi, printre ele, de institutele biologice, va aduce un ajutor esenţial poporului romîn şi luptei lui eroice pentru construirea socialismului în Romînia.

Cu prilejul aniversării a 10 ani de existenţă a Asociaţiei Romîne pentru Legăturile de Prietenie cu Uniunea Sovietică, trimit poporului romîn un salut din toată inima, salut pe prietenii şi tovarăşii noştri de muncă ştiinţifică. Daţi-mi voie să-mi exprim convingerea fermă că dezvoltarea şi întărirea prieteniei şi colaborării între popoarele noastre va sluji cauzei înfloririi şi de aci înainte a Republicii Populare Romîne, va sluji cauzei întăririi păcii, întăririi lagărului păcii, democraţiei şi socialismului.

Intărească-se prietenia noastră!

VERA INBER

Aş vrea să-mi unesc şi eu glasul meu de scriitoare cu vocile prieteneşti care salută A.R.L.U.S.-ul în ziua solemnă a celei de-a zecea aniversări a lui.

Fac acest lucru acum cu o bucurie cu atît mai mare, deoarece în 1947 am vizitat Romînia, împreună cu un grup de oameni de cultură. N-am stat mult timp, dar impresia produsă de această vizită mi s-a întipărit pentru multă vreme în amintire.

Îmi aduc aminte de străzile însufleţite, pline de clocot ale Bucureştiului înconjurat de o ghirlandă de lacuri minunate. Înainte, aceste locuri erau accesibile numai bogăţaşilor romîni. Acum, aici vin masele cele mai largi ale populaţiei.

Se înalţă case noi, destinate oamenilor muncii. Ţara, încătuşată multă vreme într-o asuprire fără seamăn, ţara sfîşiată în trecut de puternice contradicţii sociale, îşi îndreaptă umerii, îşi construieşte viaţa într-un chip nou.

Cîte întîlniri emoţionante! În cîte săli diferite am vorbit! La Cluj, cuvîntările noastre au fost traduse concomitent în două limbi: romînă şi maghiară. Era o reuniune a trei culturi, a trei popoare frăţeşti.

An de an se întăreşte prietenia dintre ţările noastre. Şi un merit deosebit îl are în aceasta A.R.L.U.S.-ul. Călătorind în Romînia, numeroase itinerarii m-au convins că cultura patriei mele este larg cunoscută în ţara voastră şi iubită de popor. Acest interes faţă de viaţa şi cultura poporului frate este reciproc.

La teatrele sovietice se pot vedea piesele dramaturgilor romîni, pe ecranele cinematografelor se prezintă filme romîneşti, în biblioteci şi în librării veţi găsi întotdeauna cărţi ale scriitorilor romîni, iar la radio se transmit adesea minunate cîntece pe care le-am îndrăgit deosebit de mult.

Oricît aş fi de ocupată, cînd ascult aceste cîntece mă aşez mai aproape de aparat. Şi în aceste clipe, regret din suflet că aparatul de radio nu poate transmite în Romînia salutul meu şi urările mele pentru înflorirea continuă a acestei minunate şi frumoase ţări şi poporului ei plin de viaţă, harnic şi talentat.

Fac acest lucru acum, în scris.

Saluturi adresate cititorilor „Veacului nou" de către membri ai delegaţiei sovietice

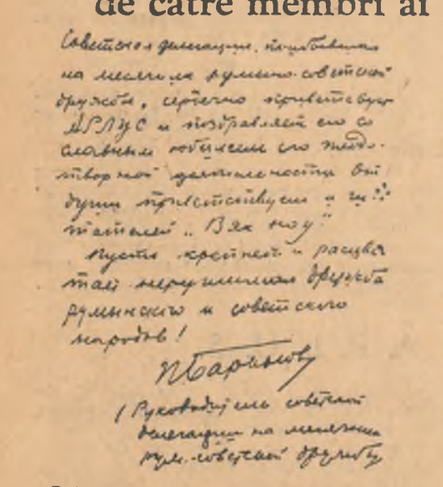

Delegaţia sovietică venită cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice salută din inimă A.R.L.U.S.-ul şi îl felicită pentru glorioasa aniversare a rodnicei lui activităţi. Salutăm din suflet şi pe cititorii „Veacului nou".

Înflorească şi întărească-se trainica prietenie dintre poporul romîn şi poporul sovietic!

P. BARANOV
Conducătorul delegaţiei sovietice venită cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice.

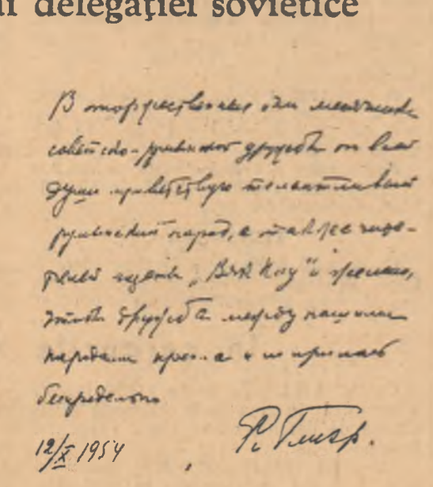

În zilele sărbătoreşti ale Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice transmit din tot sufletul salutul meu talentatului popor romîn şi cititorilor gazetei „Veac nou" şi urez ca prietenia dintre popoarele noastre să se întărească şi să se lărgească necontenit.

R. GLIER

Către acad. C. I. PARHON preşedintele Consiliului General A.R.L.U.S.

Cu ocazia sărbătoririi Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice şi a celei de a 10-a aniversări a activităţii largi şi rodnice a Asociaţiei Romîne pentru Legăturile de Prietenie cu U.R.S.S., Uniunea Artiştilor Plastici din U.R.S.S. vă felicită călduros.

Pictorii sovietici transmit sincerele lor urări Asociaţiei Dvs., cît şi Dvs. personal, neobositului ei preşedinte, dorindu-vă succese continue în nobila activitate pentru întărirea prieteniei şi dezvoltării legăturilor culturale între popoarele noastre frăţeşti.

Pictorii sovietici salută în aceste remarcabile zile colegii lor dragi — pictorii romîni şi le doresc succese continue spre folosul patriei lor şi al luptei pentru pace din lumea întreagă.

Alexandr Gherasimov, Iogan-son, Efanov, Manizer, Nalbandian, Gamanenko, Reşetnikov S., Ciuikov.

Către Asociaţia Romînă pentru Legăturile de Prietenie cu U.R.S.S.

Cu ocazia celei de a zecea aniversări a înfiinţării A.R.L.U.S.-ului, Uniunea Scriitorilor Sovietici salută Asociaţia Romînă pentru Legăturile de Prietenie cu U.R.S.S. şi îşi exprimă dorinţa ca prietenia noastră sinceră să se întărească continuu, pentru ca astfel să putem cunoaşte tot mai mult tezaurul culturii ambelor noastre popoare.

Trăiască prietenia între popoarele U.R.S.S. şi Republicii Populare Romîne.

Secretarul conducerii Uniunii Scriitorilor Sovietici
BORIS POLEVOI

Către Asociaţia Romînă pentru Legăturile de Prietenie cu U.R.S.S.

Dragi prieteni!

Cu ocazia sărbătoririi Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice şi a aniversării a zece ani de la înfiinţarea Asociaţiei Romîne pentru Legăturile de Prietenie cu U.R.S.S., Uniunea Compozitorilor Sovietici transmite membrilor Asociaţiei călduroase felicitări şi îi urează noi şi mari succese în nemuncă nobilă de întărire şi dezvoltare a legăturilor culturale între popoarele frăţeşti ale Romîniei şi Uniunii Sovietice.

Hrennikov, Şaporin, Zaharov, Koval, Molceanov, Hubov, Şostakovici, Haciaturian.

Către acad. C. I. PARHON preşedintele Consiliului General A.R.L.U.S. Bucureşti

Asociaţia Gruzină de Legături Culturale cu Străinătatea felicită sincer A.R.L.U.S.-ul şi glorioasul lui colectiv cu ocazia celei de a 10-a aniversări a rodniciei sale activităţi pentru întărirea prieteniei şi legăturilor culturale între poporul romîn şi popoarele sovietice. Prietenia noastră de nezdruncinat constituie unul din factorii importanţi pentru menţinerea păcii în lumea întreagă şi un strălucit exemplu al legăturilor dezinteresate între popoare, în domeniul politic, economic şi cultural. Din toată inima vă dorim succese continue în munca Dvs. nobilă. Să înflorească şi să se întărească Republica Populară Romînă!

Să trăiască şi să se întărească pacea în lumea întreagă!

În numele Asociaţiei Gruzine de Legături Culturale cu Străinătatea.

A. ICENTI
vice-preşedintele Asociaţiei

Către acad. C. I. PARHON preşedintele Consiliului General A.R.L.U.S. Bucureşti

Conducerea Asociaţiei Armene de Legături Culturale cu Străinătatea felicită A.R.L.U.S.-ul cu ocazia celei de a 10-a aniversări. Dorim succese noi în rodnica Dvs. activitate de întărire a prieteniei şi lărgirii continue a legăturilor culturale între poporul romîn şi popoarele Uniunii Sovietice. Primiţi salutul nostru călduros şi urări de înflorire întregului popor romîn.

Conducerea Asociaţiei Armene de Legături Culturale cu Străinătatea

Către acad. prof. dr. C. I. PARHON preşedintele Consiliului General A.R.L.U.S. Bucureşti

Conducerea Asociaţiei pentru Legături Culturale cu Străinătatea din R.S.S. Uzbekă trimite în numele membrilor Asociaţiei, milioanelor de membri ai A.R.L.U.S.-ului, Consiliului General A.R.L.U.S. şi Dvs. personal călduroase felicitări cu ocazia celei de a 10-a aniversări a existenţei A.R.L.U.S.-ului şi îi urează sincer succese continue în munca nobilă ce o desfăşoară pentru întărirea prieteniei frăţeşti dintre poporul romîn şi popoarele sovietice.

DJURAEV
preşedintele conducerii Asociaţiei de Legături Culturale cu Străinătatea din R.S.S. Uzbekă

★

Au mai trimis telegrame omagiale: conducerea Asociaţiilor pentru Legături Culturale cu Străinătatea din R.S.S. Bielorusă şi Kazahă; Comitetul Gruzin pentru apărarea păcii; acad. Mushelivili, preşedintele Academiei de Ştiinţe a R.S.S. Gruzine; Iraclie Abaşidze, din partea Uniunii Scriitorilor Sovietici din Gruzia; acad. G. Leonidze; prof. Nina Djavahişvili, membră a Comitetului Antifascist al Femeilor Sovietice; prof. Salva Iasonovici Amizanaşvili, directorul Muzeului de artă de stat din Tbilisi, membru corespondent al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S.

In numele păcii şi colaborării prieteneşti

La 12 octombrie a fost publicat Comunicatul asupra tratativelor sovieto-chineze la care au participat delegaţia guvernamentală a Uniunii Sovietice în frunte cu N.S. Hruşciov, prim secretar al Comitetului Central al P.C.U.S. şi membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi conducători ai Republicii Populare Chineze. În cursul tratativelor, care s-au desfăşurat într-o atmosferă de sinceră prietenie şi de înţelegere reciprocă, au fost semnate o serie de documente importante: declaraţiile comune ale guvernelor Uniunii Sovietice şi Republicii Populare Chineze în problemele relaţiilor sovieto-chineze şi ale situaţiei internaţionale şi în problema relaţiilor cu Japonia, un comunicat comun cu privire la problema bazei maritime militare Port-Arthur, cu privire la societăţile pe acţiuni sovieto-chineze existente, cu privire la acordul de colaborare tehnico-ştiinţifică, cu privire la construirea liniei de cale ferată Lanciiou-Urumci-Alma-Ata. În afară de aceasta, au fost semnate un acord prevăzînd acordarea de către guvernul U.R.S.S. guvernului R.P. Chineze a unui credit pe termen lung, în sumă de 520 milioane ruble şi un protocol referitor la acordarea de către guvernul U.R.S.S. guvernului R.P. Chineze, a unui ajutor pentru construirea de întreprinderi industriale şi pentru sporirea volumului de livrări de utilaj.

Popoarele celor două ţări au primit aceste documente de sinceră prietenie şi alianţă frăţească cu o mare şi vie satisfacţie.

„Alianţa de nezdruncinat şi prietenia frăţească dintre popoarele sovietic şi chinez, sînt un model al relaţiilor internaţionale cu totul noi care s-au stabilit între ţările lagărului socialist — a spus tovarăşul N. S. Hruşciov la şedinţa festivă de la Pekin din 30 septembrie 1954. Prietenia noastră este o întruchipare vie a internaţionalismului proletar, deoarece cauza pentru al cărei triumf luptăm este cauza întregii oameniri progresiste".

Experienţa a arătat marea forţă a alianţei sovieto-chineze. Această alianţă corespunde intereselor fundamentale ale popoarelor U.R.S.S. şi Chinei, precum şi ale popoarelor tuturor ţărilor. Această alianţă exercită o puternică influenţă favorabilă nu numai asupra dezvoltării economice a Chinei şi Uniunii Sovietice, ci şi asupra mersului întregii istorii mondiale.

Guvernele U.R.S.S. şi Chinei sînt unanime în năzuinţele lor de a participa, şi de acum înainte, la toate acţiunile internaţionale, îndreptate spre întărirea păcii. Ele se vor consulta ori de cîte ori se vor ivi probleme de natura să afecteze interesele comune ale Uniunii Sovietice şi R. P. Chineze. Declaraţia consideră anormală actuala situaţie în care Coreea continuă să fie împărţită în două şi consideră necesară convocarea, în viitorul cel mai apropiat, a unei conferinţe pentru problema coreeană cu participarea largă a statelor interesate. U.R.S.S. şi Republica Populară Chineză condamnă cu hotărîre crearea unui bloc militar agresiv în Asia de sud est, deoarece la baza acestui bloc stau scopurile imperialiste ale iniţiatorilor lui. Acest bloc este îndreptat în primul rînd împotriva securităţii şi independenţei naţionale a ţărilor Asiei, împotriva intereselor păcii în Asia şi zona Pacificului.

Guvernele Uniunii Sovietice şi R. P. Chineze — se spune în declaraţia comună — consideră necesar să declare că „Uniunea Sovietică şi Republica Populară Chineză vor pune şi pe viitor la baza relaţiilor lor cu ţările din Asia şi din zona Pacificului, cît şi cu alte state, aplicarea strictă a principiilor respectării reciproce a suveranităţii şi integrităţii teritoriale, a neagresiunii reciproce, neamestecului reciproc în treburile interne, egalităţii şi avantajului reciproc, coexistenţei paşnice, ceea ce deschide largi posibilităţi pentru dezvoltarea unei colaborări internaţionale rodnice".

Evenimentele din ultima vreme au arătat că numai o asemenea politică corespunde intereselor păcii, securităţii şi prosperităţii popoarelor. Guvernele U.R.S.S. şi Chinei depun şi vor depune toate eforturile pentru a contribui la reglementarea problemelor internaţionale, inclusiv a problemelor referitoare la Asia. Rezultatele conferinţei de la Geneva care au dus la încetarea operaţiunilor militare în Indochina, dovedesc că o asemenea reglementare este posibilă, atunci cînd există bunăvoinţă. Conferinţa de la Geneva a arătat deplina netemeinicie a politicii cercurilor conducătoare din S.U.A., care împiedică Republica Populară Chineză să-şi ocupe locul ce-i revine de drept în O.N.U. Nedorind să vadă transformările noi petrecute în lume odată cu apariţia Republicii Populare Chineze, politicienii de la Washington refuză cu încăpăţînare să recunoască legitimele drepturi ale marelui popor chinez. Cercurile agresive americane urzesc intrigi împotriva Republicii Populare Chineze, înghebează împotriva ei blocuri ostile, ocupă insula Taiwan care reprezintă o parte a teritoriului chinez, înarmează şi atîtă împotriva Chinei rămăşiţele gomindaniste. O asemenea politică este inevitabil sortită eşecului, ea este incompatibilă cu sarcinile menţinerii păcii în Extremul Orient şi ale micşorării încordării internaţionale.

De spiritul năzuinţei sincere spre pace şi colaborare internaţională sînt pătrunse şi celelalte documente semnate în urma tratativelor sovieto-chineze între 29 septembrie şi 12 octombrie. În declaraţia comună a guvernelor U.R.S.S. şi Chinei cu privire la relaţiile cu Japonia este exprimată profunda simpatie faţă de Japonia şi faţă de poporul japonez, ajuns într-o grea situaţie drept urmare a „tratatului de pace" separat de la San Francisco şi a celorlalte acorduri dictate de interese străine. Guvernele celor două ţări sînt pentru dezvoltarea unor relaţii comerciale pe scară largă cu Japonia pe baza avantajelor reciproce şi pentru stabilirea de legături culturale cu această ţară. Ele declară de asemenea, că sînt gata să întreprindă acţiuni pentru normalizarea relaţiilor cu Japonia.

Cauzei păcii generale şi întăririi colaborării sovieto-chineze îi slujeşte deopotrivă acordul cu privire la retragerea unităţilor militare sovietice din baza militară maritimă chineză Port-Arthur, folosită în comun, şi la trecerea acestei baze la deplina dispoziţie a Republicii Populare Chineze. Aceiaşi ţel urmăresc şi acordurile cu privire la predarea către R.P. Chineză a cotei sovietice de participaţie în societăţile mixte înfiinţate în 1950 şi 1951, cu privire la colaborarea tehnico-ştiinţifică, la construirea liniei de cale ferată Lanciiou-Urumci-Alma Ata şi organizarea comunicaţiilor directe precum şi celelalte documente semnate în urma tratativelor sovieto-chineze.

Tratativele sovieto-chineze constituie o nouă verigă importantă pe calea întăririi alianţei frăţeşti dintre cele două mari popoare. Relaţiile prieteneşti statornicite între U.R.S.S. şi marea putere din Asia — Republica Populară Chineză — constituie baza colaborării strînse şi permanente între cele două state în conformitate cu principiile egalităţii în drepturi şi avantajelor reciproce, ale respectării reciproce a suveranităţii de stat şi integrităţii teritoriale.

La 13 octombrie s-a publicat scrisoarea delegaţiei guvernamentale sovietice cu privire la darul oferit poporului chinez din partea poporului sovietic pentru organizarea unei mari gospodării cerealiere de stat şi scrisoarea de răspuns a preşedintelui Mao Tze-dun.

„În acest generos ajutor al poporului sovietic, — se spune în scrisoarea de răspuns a preşedintelui Mao Tze-dun, — poporul chinez vede o nouă manifestare a prieteniei profunde pe care o nutreşte poporul sovietic faţă de poporul chinez, a grijii sale şi a sprijinului pe care-l acordă în opera de construcţie desfăşurată de poporul chinez".

Prietenia de nezdruncinat între Uniunea Sovietică iubitoare de pace şi Republica Populară Chineză iubitoare de pace — prietenie pe care o salută toţi acei cărora le sînt scumpe interesele păcii şi propăşirii omenirii — reprezintă un puternic bastion al păcii în Extremul Orient şi în întreaga lume.

(Din „Trud")

Majurul Prişibeev al Iranului

După cum se ştie, personajul lui Cehov — majurul Prişibeev — afirma că el nu este mujic ci „plutonier major de administraţie în retragere", că el şi-a făcut serviciul la statul major şi cunoaşte toate rînduielile. De aceea lui îi este permis să dreagă legea, să tragă palme şi să îmbrîncească. Din pricina lui 15 ani de-a rîndul n-a fost trai în sat: trăgea şi pe copii de urechi, folosea şi pumnii „porunc-ind" ca nici cîntece să nu se cînte, nici luminile să nu se aprindă. „Împrăştiaţi-vă!" — ţipa el de-a lungul uliţii — ţipa pînă şi la uriadnic îndemnîndu-l să împrăştie oamenii...

Încă n-au dispărut majurii Prişibeev pe acest pămînt. Puţini cunosc pe senatorul iranian Djemal Imami. Cînd îl auzi cum vorbeşte — leit majurul lui Cehov! „Împrăştiaţi-vă!" — zbiară el în şedinţele senatului iranian — şi ţipetele lui se aud în întregul Iran.

Majurului lui Cehov îi se năzăreau mereu oameni care „cutează să distrugă puterea". El se temea — mai rău ca de foc — de orice „purtare suspectă". Senatorul iranian vede, de asemenea pretutindeni, complot şi trădare. De fiecare dată el vorbeşte în senat despre „pericolul comunist" care pîndeşte Iranul. „Persoane suspecte" — i se pare lui — se află şi în organele de stat, şi în posturile de comandă ale armatei iraniene, şi în tribunalele iraniene.

„De 12 ani ţip — declară el în senat — ca aceşti oameni să fie nimiciţi". Şi dă îndrumări guvernului: „Am propus, în repetate rînduri, să se facă uz de forţă", ceea ce, în limbajul lui Prişibeev, înseamnă bătaie, represiuni şi temniţă. „Cauza tuturor nenorocirilor existente în ţară — afirma senatorul — constă în lipsa de pedepse".

Asta însă nu-i totul. Senatorul se avîntă şi mai departe. El invocă presa, învăţămîntul şi religia. El cere „ca tineretul să fie învăţat să înţeleagă sensul patriotismului" aşa cum a fost înţeles de plutonierul major de administraţie în retragere Prişibeev.

Djemal Imami vrea ca tinerele şi tinerii iranieni „nici cîntece să nu cînte şi nici lumină să nu aprindă" ci să trăiască în întuneric şi să nu înţeleagă ce se petrece în jurul lor. El vrea ca ei să nu ştie nimic despre oamenii sovietici care vor să trăiască în prietenie cu poporul iranian. Senatorul Prişibeev vrea să sădească în tineretul iranian o ură neîmpăcată faţă de ţările democratice. Totodată, el vrea ca tineretul iranian să fie înflăcărat de dragoste faţă de „sistemul american".

Din acest moment, domnul senator apare despuiat de orice sulimeneli. Vorbele despre pretinsul „pericol comunist", larma în jurul comploturilor şi trădărilor sînt necesare pentru a induce în eroare opinia publică iraniană. Aceste lucruri sînt extrem de necesare acum, cînd monopolurile străine acaparează petrolul iranian, cînd cercurile agresive ale S.U.A se grăbesc să includă Iranul în blocurile lor militare. Domnii de tipul lui Djemal Imami urmăresc în felul acesta să abată atenţia poporului iranian de la adevăratul complot împotriva propriilor lui interese naţionale.

După cum vedem, senatorul Djemal Imami rosteşte discursuri isterice nu fără un anumit gînd — şi în această privinţă, el a întrecut de o sută de ori pe majurul lui Cehov care, numai din obişnuinţă, lua poziţia de drepţi şi striga:

„Împrăştiaţi-vă! Nu staţi grămadă! Acasă!"...

(Din „Komsomolskaia Pravda")

Pentru soluţionarea radicală a problemei germane

În prezent, rezolvarea problemei germane este una din principalele sarcini. Această problemă, legată, indisolubil, de problema asigurării securităţii generale europene, îşi pune pecetea pe întreaga situaţie internaţională.

Luînd cuvîntul la şedinţa festivă de la Berlin, consacrată celei de a 5-a aniversări a Republicii Democrate Germane, V. M. Molotov a subliniat că, în zilele noastre, problema se prezintă astfel:

„Fie că acel de care depinde acest lucru, vor face totul pentru a trece la examinarea celei mai urgente probleme, problema cu privire la restabilirea unităţii germane şi pentru a o soluţiona — lucru de care este atît de interesat poporul german şi totodată toate popoarele iubitoare de pace din Europa;

Fie că, dacă lucrurile vor merge pînă la restabilirea militarismului german şi la atragerea Germaniei occidentale în grupări militare agresive, naţiunea germană va rămîne vreme îndelungată dezmembrată, iar Germania occidentală remilitarizată va constitui o primejdie directă pentru pace în Europa".

Faptele din ultima vreme arată că cercurile cîrmuitoare americane şi partenerii lor, fac tot ce le stă în puteri pentru a trece la transpunerea în fapt a vastului plan de remilitarizare a Germaniei occidentale şi de atragerea ei în diferite grupări militariste.

Politica reînvierii militarismului german este însoţită de reclama zgomotoasă referitoare la restabilirea „suveranităţii naţionale" a Germaniei occidentale, la „contribuţia ei la sistemul defensiv al occidentului" (citeşte: militarist — n.r.) etc. Or, planurile de creare a wehrmachtului vest-german şi de prelungire a ocupaţiei Germaniei occidentale pînă la sfîrşitul acestui secol, discutate la Londra, nu numai că nu sînt compatibile cu sarcinile restabilirii unităţii şi independenţei Germaniei, ci duc şi la consecinţe primejdioase pentru cauza păcii în Europa.

Nu este de loc întîmplător că aceste planuri stîrnesc, încă de pe acum, temeri serioase în rîndul popoarelor europene. Federaţia Sindicală Mondială, arată în declaraţia sa că oamenii muncii din Europa „nu pot admite ca rezolvarea problemei securităţii europene să fie întemeiată pe reînarmarea Germaniei occidentale, unde toate pîrghiile conducerii se află în mîinile revanşarzilor şi naziştilor".

Conştiinţa politicii nefaste de reînviere a militarismului german pătrunde tot mai adînc în cercurile largi ale opiniei publice din Germania occidentală, care înţeleg legătura indisolubilă dintre interesele fundamentale ale poporului german şi interesele întăririi păcii în Europa.

Toate forţele sănătoase ale naţiunii germane respinge planurile reînvierii militarismului german şi se pronunţă pentru tratative şi înţelegere între cele patru mari puteri care poartă răspunderea pentru reglementarea paşnică a problemei germane.

Uniunea Sovietică nu consideră necesar a se amîna mai departe restabilirea unităţii Germaniei şi consideră drept o obligaţie a celor patru mari puteri de a face tot posibilul pentru a grăbi rezolvarea acestei probleme. În primul rînd, pentru acest lucru este necesară ţinerea unor alegeri libere pe întreaga Germanie. La conferinţa de la Berlin, care a avut loc la începutul anului, nu s-a ajuns la un acord în problema alegerilor libere pe întreaga Germanie. Acum, în legătură cu eşuarea planurilor de creare a „comunităţii defensive europene" s-au deschis noi perspective pentru apropierea poziţiilor celor patru puteri în această problemă.

Rezolvarea problemei cu privire la restabilirea unităţii Germaniei pe bază paşnică şi democratică ar corespunde atît intereselor poporului german cît şi intereselor tuturor popoarelor Europei, ar contribui la lichidarea regimului de ocupaţie a ţării. După cum se ştie, Uniunea Sovietică a făcut, la timpul său, propunerea privind retragerea trupelor de ocupaţie cu excepţia unor contingente strict limitate, atît de pe teritoriul Germaniei răsăritene cît şi al Germaniei apusene. Uniunea Sovietică propune, din nou, guvernelor S.U.A., Angliei şi Franţei să soluţioneze neîntîrziat problema retragerii trupelor de ocupaţie de pe teritoriul Germaniei răsăritene şi al Germaniei apusene. Acceptarea acestei propuneri ar crea condiţii favorabile pentru o apropiere dintre Germania răsăriteană şi Germania apuseană şi, prin aceasta, pentru unificarea Germaniei.

În strînsă legătură cu rezolvarea problemei germane, este problema cu privire la reducerea armamentelor şi interzicerii armei atomice. Se ştie că numeroşi adversari şi chiar adepţi ai reînarmării Germaniei occidentale au arătat că situaţia privitoare la rezolvarea problemei germane ar fi alta dacă marile puteri ar ajunge la un acord în această problemă. Drept bază pentru un asemenea acord ar putea fi, după părerea lor, propunerile franco-engleze prezentate în iunie trecut în Organizaţia Naţiunilor Unite. Acum, aceste referiri şi-au pierdut orice însemnătate întrucît guvernul sovietic a propus ca la baza acordului internaţional corespunzător să fie luate, chiar propunerile franco-engleze. Acest fapt deschide larg posibilităţi pentru realizarea înţelegerii necesare în problema privitoare la reducerea armamentelor şi la interzicerea armei atomice.

Propunerile sovietice dovedesc consecvenţa politicii iubitoare de pace a Uniunii Sovietice şi, totodată, încrederea nestrămutată pe care poporul sovietic o are faţă de Republica Democrată Germană care a devenit un puternic bastion al forţelor iubitoare de pace şi democratice din întreaga Germanie, un factor serios în opera de întărire a păcii în Europa.

Actuala situaţie a Germaniei, cînd ea este împărţită în două, nu poate continua la infinit. Însăşi viaţa prezintă, pe primul plan, problemele restabilirii unităţii naţionale a Germaniei şi transformarea ei într-un stat iubitor de pace şi democrat. De aceea, oricare ar fi piedicile ridicate în calea restabilirii unităţii statului german de către cercurile cîrmuitoare din S.U.A. şi partenerii lor din ţările blocului nord-atlantic şi din Germania însăşi, poporul german va obţine crearea unui stat unit, independent şi democratic care va trăi şi se va dezvolta în pace şi prietenie cu celelalte ţări iubitoare de pace.

B. VRONSKI

„VEAC NOU", organ al Consiliului General A.R.L.U.S. Apare săptămînal. Redacţia: Bucureşti, str. Piaţa Amzei nr. 4, telefon 4 10 12, 4 36 07 — Convorbiri interurbane 4 41 00. ADMINISTRAŢIA: Str. Colţei nr. 11, telefon 5 93 19.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", Piaţa Scînteii. ABONAMENTE: pe 3 luni, 3 lei; pe 6 luni, 6 lei, pe 1 an, 12 lei. Abonamentele se fac la toate oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii.